

Giới thiệu Một Đêm Vui Vẻ Tổng Giám Đốc Xấu Xa

“Họ - là những người thân mà cô yêu nhất yêu nhất trên đời. Một người là vị hôn phu yêu cô hơn năm năm. Một người là em gái ruột cô thương yêu từ nhỏ đến lớn.

Thế nhưng, hôm qua, cô đã không cẩn thận bắt gặp cảnh họ điên loạn với nhau. Lúc này, cô luôn sống trong mơ màng mới nhận ra, cô đã ngu xuẩn đến mức luôn bị hai người này phản bội sau lưng.”

Trong lúc tức giận, cô đã đến khách sạn gọi dịch vụ đặc biệt: trai bao. Số phận rủi rui, “khách” của cô không tới, mà cô lại gặp một anh chàng điển trai tuấn tú đang trốn tránh vòng vây của đám ký giả đi lạc vào phòng cô. Sau một đêm xuân với người đàn ông xa lạ, cô cứ nghĩ họ sẽ không gặp lại nhau nữa, nhưng sao hần cứ quẩn lầy cô vậy? Cho tới khi cô phát hiện thân phận thật của hần cũng là lúc cô nhận ra bản thân không còn xứng đáng với tình yêu mà hần dành cho mình...

Truyện dài 500 chương, chương nào cũng nồng nàn bỏng cháy với những mỹ nữ quay cuồng trong vòng tình ái éo le, những gã đàn ông “xấu xa” xem đàn bà như một món hàng trong tay, cho tới ngày, họ thực sự... yêu!

Một Đêm Vui Vẻ Tổng Giám Đốc Xấu Xa - tác giả Bồ Tiểu Khiết.

Truyện do goctruyen và thienthuocac hợp tác dịch thuật!

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Vẻ Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Cần một Nguru lang (trai bao)

Lâm Phi Phi bò trên chiếc giường lớn của khách sạn năm sao, trên mặt không hề có vẻ hưởng thụ, mà là do dự.

Rốt cuộc có cần, gọi điện... kêu một “nguru lang” không?

Sau khi do dự mười phút, cuối cùng Lâm Phi Phi vẫn nhấn số điện thoại mình đã ghi nhớ trong đầu.

- Xin chào...

Sau khi máy kết nối, Lâm Phi Phi lại không biết nên nói gì.

Cô gái đầu bên kia điện thoại rất dịu dàng, hỏi thăm:

- Xin chào, đây là câu lạc bộ Dạ Sắc. Rất vui được phục vụ quý khách. Xin hỏi quý khách cần gì ạ?

- Tôi... cần một... cần...

Giọng Lâm Phi Phi run rẩy, hai chữ Nguru lang phía sau, không thể nào nói ra được.

- Chị cần nguru lang hay chức nữ ả?

Cô gái đầu bên kia điện thoại dường như thường nhận những cuộc gọi thế này.

- Nguru... nguru lang...

Tay Lâm Phi Phi run rẩy.

- Vâng, xin hỏi giờ quý khách đang ở đâu? Chúng tôi cần địa chỉ cụ thể của chị.

- Khách sạn Dật Lâm... Phòng 518...

- Vâng, khoảng mười phút nữa người của chúng tôi sẽ đến. Cảm ơn chị, chúc chị một đêm vui vẻ, tạm biệt!

Cho đến khi đầu bên kia truyền đến tiếng tút tút cúp máy, Lâm Phi Phi vẫn còn ngây ngốc cầm điện thoại. Giờ phút này đầu óc cô hoàn toàn trống rỗng.

Lâm Phi Phi, này đang làm gì vậy? Nửa đêm gọi trai bao? Từ lúc nào mà trở nên hoang đường đến như vậy?

Thế nhưng, vừa nghĩ đến gương mặt của hai kẻ Hoắc Minh Lăng và Lâm Tiểu Tiêu, cô hạ quyết tâm, cuối cùng không muốn nhấc điện thoại lên nữa.

Đã từng, hai người này từng là những người thân mà cô yêu nhất yêu nhất trên đời. Một người là vị hôn phu yêu cô hơn năm năm. Một người là em gái ruột cô thương yêu từ nhỏ đến lớn.

Thế nhưng, hôm qua, cô đã không cẩn thận bắt gặp cảnh họ trần truồng điên loạn với nhau. Lúc này, cô luôn sống trong mơ màng mới nhận ra, cô đã ngu xuẩn đến mức luôn bị hai người này phản bội sau lưng.

Hoắc Minh Lăng lấy lý do ngoại tình là vì cô không chịu trao thân cho anh ta.

Nói ra có thể người khác không tin. Cô và Hoắc Minh Lăng yêu nhau năm năm, nhưng cô vẫn giữ được tấm thân xù nữ. Bình thường lúc tình cảm dâng trào, cô cũng chỉ chịu để Hoắc Minh Lăng sờ soạng trên người một chút, chứ không cho anh ta đột phá cánh cửa cuối cùng.

Bởi vì cô là một người phụ nữ có tư tưởng truyền thống. Cô chỉ muốn giữ lần đầu tiên tốt đẹp nhất của mình cho đêm động phòng. Cô chỉ muốn giao cho anh ta một tấm thân hoàn chỉnh trong ngày hạnh phúc nhất của người con gái.

Nhưng không ngờ, nó lại thành ngòi nổ khiến anh ta ngoại tình. Hoặc là, anh ta chỉ đang kiểm soát.

Nhưng cái cơ này đã kích thích Lâm Phi Phi.

Cô hận, cô oán. Vì sao làm một cô gái thủ thân như ngọc, mà lại phải nhận kết quả này?

Dựa vào cái gì mà anh ta có thể phong lưu khoái hoạt?

Còn cô thì lại khổ sở giữ gìn tấm thân trinh nữ cho anh ta?

Đàn ông có thể vui vẻ, thì phụ nữ cũng có thể!

Vì vậy, Lâm Phi Phi đã đưa ra một quyết định to gan nhất trong đời cô: Gọi Ngưu lang!

Nhìn đồng hồ trên tường, mười phút chờ đợi đã trôi qua, nhưng Ngưu lang được gọi vẫn còn chưa xuất hiện.

- Sao vẫn chưa tới...

Lâm Phi Phi không khỏi thâm thì tự nói.

Lúc này, gò má cô đang nóng phừng phừng, toàn thân phát nhiệt. Vì, để bản thân không lùi bước, ban nãy cô đã tự uống thuốc kích dục.

Lần này, cô thật sự bất chấp rồi.

Lâm Phi Phi không hề biết, trong lúc cô bất an chờ đợi, cách khách sạn năm sao cao cấp Dật Lâm không xa, đã xảy ra một vụ tai nạn giao thông. Một chàng trai trẻ trung trắng trẻo vượt đèn đỏ, kết quả bị xe tung, nằm hôn mê tại chỗ, đã được đưa đi bệnh viện ngay lập tức.

Trừ bản thân anh chàng thanh tú bị trung kia, chẳng ai biết anh ta chính là Ngưu lang Lâm Phi Phi đã gọi đến tối nay.

Lại nói bên kia, người tài xế gây ra vụ tai nạn thấy xe mình đụng người khác, không hề có ý định chạy trốn, chỉ bảo người đàn ông ngồi ghế phụ mau đi đi.

Người đàn ông ngồi ở ghế phụ đầu đội mũ lưỡi trai, kéo xuống thấp, đủ để che đi hai phần ba gương mặt, chỉ để lộ chiếc cằm thon dài, khiến người ta phải mơ màng tưởng tượng.

Người đàn ông biết thân phận đặc biệt của mình. Đây lại là trung tâm thành phố. Ký giả sẽ nhanh chóng ngửi thấy mùi chạy đến. Cho dù hắn không tung người ta, nhưng chỉ cần hắn ngồi trong chiếc xe này, nếu bị phóng viên chụp được, chẳng biết sẽ viết về hắn như thế nào. Đến sáng mai chắc chắn hắn sẽ được nằm trên tit đầu của tất cả các báo lớn.

Hắn không muốn nhìn thấy kết quả như vậy.

Cho nên, hắn không nói hai lời, kéo thấp mũ lưỡi trai xuống, sau đó xuống xe, chuẩn bị rời đi.

Không ngờ, đã có phóng viên đến viết tin về vụ tai nạn, còn liếc mắt nhìn thấy hắn!

Roi vào đường cùng, hắn đành trốn vào khách sạn năm sao xa hoa Dật Lâm bên cạnh.

Nhưng đám ký giả kia còn khó chơi hơn tưởng tượng của hắn. Họ không đi đưa tin về vụ tai nạn, mà cứ dính chặt lấy hắn!

- Chết tiệt!

Sở Tây Hàng mắng nhẹ. Quyết định hoặc là không làm, hoặc làm phải làm đến cùng. Hắn cúi đầu vọt vào thang máy, sau đó tùy tiện ấn lầu tám.

Đám phóng viên đến chậm một bước lập tức bị ngăn ngoài thang máy.

Nhưng bọn họ không hề nhụt chí, cũng bước vào thang máy bên cạnh, ấn nút lầu tám.

Sở Tây Hàng sớm biết họ sẽ làm như vậy, cho nên, sau khi vào thang máy lại bắt đầu ấn lầu năm, sáu, bảy, sau đó ra khỏi thang máy ở tầng năm.

Giờ vài thủ đoạn nho nhỏ.

Tuy hần đã thoát khỏi hiểm nguy “lái xe giết người”, nhưng tội danh “hẹn hò ở khách sạn” cũng không nhỏ, đều là vết nhơ đối với tiền đồ tương lai của hần.

Hần thì không sao, nhưng cha hần để ý, ông nội tuổi già để ý, cả gia tộc đều để ý.

Coi như là vì họ, hần nhất định phải đào thoát thành công.

Nhưng đám phóng viên quá nhiều, có một đám đến sau nhìn thấy Sở Tây Hàng, cũng lập tức phân công công tác, như chó săn đi tìm từ lầu năm đến lầu tám, tạo thành vòng vây lớn, ép Sở Tây Hàng sa lưới.

Sở Tây Hàng thấy trước sau không còn đường lùi, chỉ có thể đi đến vận cửa một phòng trong khách sạn, hy vọng có thể trốn tạm ở đó.

Nhưng mà, nếu trong phòng có khách, người ta đều khóa trái cửa. Nếu như không có người, nhân viên khách sạn cũng chịu trách nhiệm khóa trái cửa. Cho nên, Sở Tây Hàng mở liền mấy chục cánh cửa đều bị khóa, không thể nào mở được.

Ngay lúc Sở Tây Hàng sắp bị tóm, cuối cùng có một cánh cửa, đã bị hần mở ra.

- Tạch!

Không chút do dự, Sở Tây Hàng xoay người lách vào, sau đó, lập tức khóa trái cửa.

Ngay lúc Lâm Phi Phi nóng đến mức đầu óc quay cuồng, tiếng khóa cửa lập tức khiến cô bừng tỉnh. Cô bật mạnh dậy, nhìn thấy một người đàn ông mặc đồ màu trắng gạo lách vào. Lúc này anh ta đang nhìn qua mắt mèo ở cửa phòng để quan sát động tĩnh bên ngoài.

- Anh... đến rồi à...

Tim Lâm Phi Phi siết chặt, vô thức kéo tấm màn lụa cản trước ngực. Khuôn mặt đỏ bừng nhìn Sở Tây Hàng. Người này có lẽ chính là Ngưu lang mà cô đợi này giờ. Nhìn dáng người ít nhất cũng cao trên một mét tám.

Chất lượng, có lẽ không tệ...

- Soạt!

Sở Tây Hàng quay người lại đưa tay thủ thế, sau đó thuận tay kéo chiếc mũ lưỡi trai che hai phần ba gương mặt trên đầu xuống.

- A!

Lâm Phi Phi vội bịt cái miệng nhỏ suýt chút nữa thì hét lên của mình. Trời, trời ơi, trên đời này sao lại có Ngưu lang đẹp trai như vậy chứ.

Ngũ quan của hần thanh nhả tuần dật, lông mày như vẽ, đôi mắt như sao, mái tóc lộn xộn rủ xuống trước trán. Dáng người hần cao ngất mặc bộ quần áo thoải mái màu trắng gạo, lộ ra vẻ sáng khoải như ánh mặt trời, khiến người ta có một cảm giác thoải mái không thể diễn tả bằng lời.

Trong lòng Lâm Phi Phi thầm so sánh hần với Hoắc Minh Lăng.

Hoắc Minh Lăng tuy cũng có túi da rất khá, nhưng gã lại đẹp trai theo kiểu lạnh lùng. Còn người đàn ông trước mặt lại là kiểu ôn nhuận như ngọc. Mỗi người một vẻ. Lúc này, trong lòng Lâm Phi Phi, rất vừa mắt với người đàn ông trước mặt.

- Tôi...

Sở Tây Hàng vốn định giải thích với Lâm Phi Phi là hần chỉ định vào tránh một lát thôi. Nhưng khi nhìn thấy cô gái trên giường, vừa liếc một cái, những lời phía sau đã nghẹn lại trong họng.

Thực ra Lâm Phi Phi không phải cô gái đẹp nhất mà hần từng gặp, nhưng lại là cô gái có cảm giác, có vị nhất. Da cô ấy rất rất trắng, hơn nữa trong màu trắng lại còn điểm hồng, non mềm như kiêu chỉ nhéo một cái là chảy nước.

Cô có gương mặt trái xoan tiêu chuẩn, đôi mắt cô rất đẹp, là một cặp mắt phượng ngàn người có một. Mũi cô bé bé xinh xinh. Đôi môi dày kiêu diễm khẽ mở ra, dường như có thể nhìn thấy rõ hàm răng trắng tuyết bên trong.

Vừa nhìn, có thể anh sẽ không cảm thấy cô ấy rất xinh đẹp, nhưng lại không thể kìm nén nhìn thêm lần thứ hai. Và lần này anh sẽ cảm thấy cô ấy đẹp hơn nhiều.

Đặc biệt là Lâm Phi Phi lúc này chỉ mặc chiếc váy ngủ hai dây màu tím nhạt. Xương quai xanh tinh mỹ, cánh tay trắng nõn như ngọc đều lộ ra ngoài. Dưới ánh đèn nhè nhẹ trong phòng, càng sáng bóng mẽ người. Còn cả cặp đùi đẹp tuyệt thon dài 43 tấc của cô, chồng sát lên nhau, lại thẳng đều như vậy, thực sự khiến người ta nhìn thấy mà nổi mịch máu.

Yết hầu Sở Tây Hàng khô khốc. Hắn vốn có khả năng tự kiềm chế rất mạnh nhưng đột nhiên cũng cảm thấy cả người nóng rực.

Cô gái này cứ như tiểu yêu tinh, thật sự khiến hắn, không kìm được, muốn...

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Vẻ Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Tổng giám đốc nhào tới cửa

- Anh... có cần đi tắm trước không?

Lâm Phi Phi thấy Sở Tây Hàng nhìn mình chằm chằm. Cơ thể vốn nóng rực của cô càng thấy nóng hơn. Cô biết là do tác dụng của thuốc kích dục, chỉ có thể cố gắng hết sức kìm chế sự kích động lạ lẫm trong lòng.

- Tắm?

Sở Tây Hàng cảm thấy khó hiểu, lập tức gật đầu cười,

- Đúng là tôi nên tắm nước lạnh một chút...

Trong người đột nhiên bốc lên ngọn lửa nóng khó hiểu.

Hơn nữa lại vừa bị đám phóng viên đuổi theo, khắp người hắn cũng đầy mồ hôi, đang cảm thấy nhộp nháp, rất khó chịu.

Lâm Phi Phi hơi cúi đầu, ngưng ngưng chỉ cánh cửa bên phải,

- Đó là phòng tắm, anh đi đi, tôi... có thể đợi anh.

- Vậy tôi không khách sáo nữa.

Sở Tây Hàng cũng không suy nghĩ nhiều về câu cuối của Lâm Phi Phi, gần như trốn nhanh vào phòng tắm.

Rất nhanh, trong phòng tắm vang lên tiếng nước chảy róc rách.

Lâm Phi Phi siết chặt chiếc mền tơ lụa trước ngực, trong khi vòng ngực vẫn đang phập phồng lên xuống.

Cô rất căng thẳng, thật sự căng thẳng!

Vừa nghĩ phải làm chuyện đó với một người đàn ông xa lạ lần đầu tiên gặp mặt, cô đã căng thẳng đến mức tim muốn nhảy lên cổ họng rồi.

May, may mà người đàn ông này... cũng không tệ lắm. Lâm Phi Phi không kìm được cảm thấy may mắn.

Vì trong tiềm thức, Lâm Phi Phi không muốn người đàn ông mình kiểm lại kém Hoắc Minh Lăng. Sở Tây Hàng thật sự là một người đàn ông xuất sắc có thể phân cao thấp với Hoắc Minh Lăng.

Ít nhất, là về bề ngoài.

Năm phút sau, Sở Tây Hàng mặc bộ đồ tắm màu trắng bước ra từ phòng tắm.

Năm phút này đối với Lâm Phi Phi mà nói, là một sự dày vò dài đằng đặc. Thuốc kích dục đã bị cơ thể cô hấp thụ hoàn toàn. Giờ toàn thân cô nóng đến mức sắp bốc cháy. Khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ tới mức làm người khác cảm thấy sợ hãi.

Nhìn cơ thể mềm mại của Lâm Phi Phi như chẳng còn chút sức lực đang nằm lỳ trên giường, lại thêm nét mặt khác thường, ánh mắt Sở Tây Hàng run lên. Hắn vội vàng bước đến, nâng Lâm Phi Phi dậy, sốt ruột hỏi:

- Cô bị người ta bỏ thuốc à?

- Tôi...

Lâm Phi Phi không chút sức lực dựa trước ngực Sở Tây Hàng. Trong khoảnh khắc tiếp xúc da thịt, cảm giác mát lạnh sáng khoái kia lập tức khiến toàn thân Lâm Phi Phi đang nóng hổi cảm thấy thoải mái mà thờ nhẹ một tiếng.

Bất giác, Lâm Phi Phi dựa sát vào Sở Tây Hàng. Đường như chỉ làm vậy mới có thể chống lại cơn nóng đang thiêu đốt cô.

- Chết tiệt, đừng sờ...

Vắt và lăm Sở Tây Hàng mới được nước lạnh kiềm suy nghĩ kia, giờ lại bị Lâm Phi Phi kích thích trở lại, khiến Sở Tây Hàng không kiềm được, thấp giọng rủa.

Nhưng Lâm Phi Phi đâu thèm để ý xem hần có chịu nổi hay không, cứ dán sát thân mình vào Sở Tây Hàng. Cái cảm giác khoan khoái vì tiếp xúc da thịt lan ra, khiến Lâm Phi Phi càng thêm muốn cơ thể hần. Trong lúc mơ màng, cô còn kéo áo tắm của Sở Tây Hàng ném xuống dưới giường.

- Cô thật sự không nên chọc tôi nữa, nếu không... tự gánh hậu quả.

Ôm cô gái trong tay, ngọn lửa trong người Sở Tây Hàng đã bị đốt lên rồi.

- Ừm..

Lúc này Lâm Phi Phi đã bị thuốc kích dục làm cho u mê, làm gì còn nghe thấy hần nói. Cô chỉ biết dùng hết sức mình cọ cọ vào người Sở Tây Hàng.

Cho đến khi máu của Sở Tây Hàng xông thẳng lên não,

- Vậy thì không thể trách tôi rồi.

Xoay người một cái, Sở Tây Hàng lật người đè Lâm Phi Phi trên giường.

Nhưng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn mơ màng của cô gái đang nằm dưới, trong lòng hần đột nhiên nảy sinh cảm giác không đành lòng. Quay đầu lại, kéo chăn đắp lên phần cơ thể bị lộ ra ngoài của Lâm Phi Phi, Sở Tây Hàng nói khẽ:

- Cô có chồng hay bạn trai không? Giờ anh ta đang ở đâu, tôi đưa cô... đi tìm anh ta...

Tuy nói mấy lời này hơi trái lương tâm, hơn nữa cũng khiến bản thân hần thấy khó chịu, nhưng hần đành phải làm như vậy.

Nhìn cô gái trước mặt là đã biết cô ấy bị người ta cho uống thuốc. Tuy hần không phải Liễu Hạ Huệ, nhưng cũng không phải kẻ lợi dụng lúc người ta khó khăn. Nếu cô gái này là phụ nữ đã có gia đình, hần thật sự không thể hủy hoại thanh danh người ta.

- Không có... anh ta không cần tôi... tôi cũng không cần anh ta.

Lâm Phi Phi hơi mở đôi mắt đần phụng nhập nhèm lên, đưa tay ôm lấy mặt người đàn ông dịu dàng trước mặt, hơi ưỡn người, chủ động hôn hần.

Hai mươi hai năm qua, cô luôn sống trong xiềng xích phong kiến của chính mình dựng lên. Nói thật, cô cũng hơi mệt, thật sự mệt. Tối nay, cô muốn sống một cuộc sống không giống như mình, sống trong một thế giới đầy màu sắc khác.

Cho nên, đêm nay, cô hoàn toàn buông thả tâm hồn mình một đêm.

Lời nói và sự chủ động của Lâm Phi Phi, chính là sự cổ vũ lớn nhất đối với Sở Tây Hàng. Quân tử cái gì gì, hần không giả vờ được nữa rồi. Xốc mạnh tấm chăn tơ lụa đang đắp trên người Lâm Phi Phi lên, Sở Tây Hàng đè lên người cô không chút do dự.

Cơ thể cả hai dán sát, hoàn toàn nhìn thẳng vào nhau.

Dù trên giường, Sở Tây Hàng cũng dịu dàng giống như bề ngoài của hần vậy. Hần không chút hấp tấp, mà cúi thấp môi hôn Lâm Phi Phi một cái thật sâu.

- Ừm..

Lâm Phi Phi bị kỹ thuật hôn và bàn tay điêu luyện của hần làm cho cô như đi trên mây, bay trong gió.

Sở Tây Hàng bị tiếng rên khẽ của làm cho quyết tâm hơn, không kiềm nén được nữa, cuốn lấy bờ môi của Lâm Phi Phi.

- A...

Lâm Phi Phi bị hần cọ xát làm cho khó chịu, không kiềm được cong người nghênh đón.

Sự chủ động của cô khiến tâm hồn Sở Tây Hàng nhộn nhạo, cúi đầu cắn nhẹ vào vành tai xinh xắn của Lâm Phi Phi. Giọng nói khàn khàn:

- Anh muốn em, có được không?

Lâm Phi Phi gật đầu, hừ nhẹ một tiếng không biết là đồng ý hay từ chối. Lúc này khuôn mặt nhỏ nhắn của cô kiêu diễm như hoa đào, đẹp không tả xiết.

- Anh coi như em đồng ý rồi...

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Về Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Thật sự cho hấn

- Ừm...

Sở Tây Hàng như người mê hôn lên mi tâm đang chau lại của Lâm Phi Phi, rồi tiến vào bên trong của cô.

- A... đau quá...

Lâm Phi Phi kêu lên một tiếng đau đớn, cơ thể lập tức căng cứng. Nước mắt cô lập tức tuôn rơi, đúng là đau quá mà.

- Em... vẫn còn là trinh nữ?

Sở Tây Hàng lập tức dừng lại. Hấn nhìn Lâm Phi Phi với ánh mắt khiếp sợ. Lập tức, trên mặt hấn dần nở nụ cười vui mừng, dịu dàng kéo Lâm Phi Phi vào lòng. Sau một hồi vuốt ve dịu dàng, liền nhẹ nhàng nói:

- Thả lỏng, thả lỏng, chỉ đau một chút. Một lát nữa sẽ qua thôi, không đau nữa đâu...

Lâm Phi Phi bị giọng nói nhỏ nhẹ và kỹ thuật cao siêu của hấn trên chọc nên bất giác cũng dần thả lỏng cơ thể.

Sở Tây Hàng và Lâm Phi Phi quấn lấy nhau điên cuồng nửa tiếng đồng hồ. Cuối cùng Lâm Phi Phi thật sự không chịu nổi nữa, mệt mỏi lăn ra ngủ.

- Đúng là một tiểu yêu tinh.

Sở Tây Hàng vẫn chưa tận hứng, bất đắc dĩ nhìn gương mặt ngủ say của Lâm Phi Phi trong lòng, khéo môi nhếch lên một nụ cười dịu dàng như gió xuân mà bản thân hấn cũng không hề phát hiện.

Sáng sớm hôm sau, khi ánh mặt trời xuyên qua màn cửa sổ chiếu vào phòng, Lâm Phi Phi đang nằm trên giường mới mơ màng trở người. Bên dưới lập tức truyền đến cơn đau và khó chịu khiến cơn buồn ngủ của cô hoàn toàn tiêu tan.

Chậm chậm mở mắt, nhìn bài trí xa xỉ trong phòng, Lâm Phi Phi cảm thấy mình như đang ở trong sương mù. Trợn tròn mắt nhìn một lúc lâu, vỗ mạnh đầu một cái, lúc này mới nhớ ra mình đang ở khách sạn Dật Lâm, đồng thời cũng nhớ ra chuyện tối qua.

Tuy lúc đó cô uống thuốc kích dục nên không thể tự điều khiển bản thân, nhưng vẫn nhớ rất rõ đoạn ký ức kích tình kia. Mỗi một hành động thân mật và mỗi ước dịu dàng của người đàn ông ôn hòa kia, khiến trái tim Lâm Phi Phi đập rộn lên.

Nhưng lúc này, trong phòng chỉ còn một mình cô. Bóng dáng người đàn ông ôn hòa kia đã không thấy đâu.

Sờ lên chút ẩm ướt còn sót trên giường, có lẽ hấn vừa đi không lâu. Trong lòng Lâm Phi Phi đột nhiên dâng lên một cảm giác mát mát khó hiểu.

Sao hấn đi mà không nói với cô một tiếng, lẽ nào không muốn đổi mặt với cô như vậy sao?

Lâm Phi Phi đột nhiên xuất hiện một suy nghĩ, sao cô lại nảy sinh lưu luyến với một Nguru lang tình một đêm? Không thể, tuyệt đối không thể. Lâm Phi Phi lắc đầu thật mạnh, chịu đựng sự khó chịu của thân dưới, lập tức xuống giường bước vào phòng tắm. Cô muốn dùng nước lạnh giúp bản thân tỉnh táo một chút.

- A!

Ái ngờ vừa bước vào phòng tắm, Lâm Phi Phi lập tức hét lên một tiếng hoảng sợ.

Vì sao?

Vì trong phòng tắm có một người đàn ông lửa thể thân hình cao lớn cân đối đang đứng đó. Toàn thân hấn phủ đầy bọt xà phòng màu trắng, đang tắm rửa dưới vòi sen.

Người đàn ông đang tắm cũng bị tiếng hét chói tai của Lâm Phi Phi làm cho giật mình, vội vàng quay đầu sang nhìn. Sau đó mỉm cười với Lâm Phi Phi, đề

lộ một phần ba hàm răng trắng như tuyết.

Lâm Phi Phi lập tức hóa đá.

Nhìn gương mặt tuần nhã quen thuộc kia, đầu óc Lâm Phi Phi lập tức trống rỗng.

Một giây sau, cô đóng phịch cửa một tiếng. Sau đó chui ngay vào trong chăn, che đi cơ thể đang run rẩy kịch liệt.

Hắn... hắn vẫn chưa đi.

Nhận thức này, khiến trái tim nhỏ bé của Lâm Phi Phi đập kịch liệt. Đường như muốn nhảy thẳng lên cổ họng.

Một lát sau, Sở Tây Hàng khoác áo tắm bước ra, có vẻ muốn đi về phía giường. Lúc này, tiếng chuông cửa vang lên, nhìn qua mắt mèo thì thấy nhân viên phục vụ của khách sạn đem bữa sáng đến.

Sở Tây Hàng mở cửa, bảo nhân viên phục vụ đặt bữa sáng lên bàn.

Sau đó hắn đi đến bên giường, vỗ nhẹ Lâm Phi Phi đang cố gắng dùng mền che hết toàn thân, dịu dàng nói:

- Bữa sáng đã đến rồi, còn chưa chịu dậy rửa mặt à?

Lâm Phi Phi lặng lẽ thò đầu ra, không dám nhìn thẳng vào mắt Sở Tây Hàng, dùng tấm mền tơi bao lấy cơ thể xông thẳng vào phòng tắm. Vì cô không mặc quần áo, trần truồng như vậy ngủ cả một đêm.

Nhìn cử chỉ ngượng ngùng đáng yêu này của Lâm Phi Phi, Sở Tây Hàng không kìm được, cười to đầy sáng khoái.

Lâm Phi Phi ở trong nhà vệ sinh chỉnh trang, rửa mặt, mười phút sau mới mặc áo tắm màu trắng cẩn thận bước ra.

- Sao lâu vậy, bữa sáng sắp nguội cả rồi. Mau lại đây.

Sở Tây Hàng đi về phía cô, ôm eo cô một cách tự nhiên, sau đó cùng cô đi đến trước bàn. Hắn còn rất lịch sự kéo ghế cho cô, mỉm cười làm tư thế mời ngồi. Ngôn ngữ cử chỉ, đều thể hiện rõ sự cao quý ưu nhã.

Nhìn là biết hắn là một người đàn ông ưu tú có tố chất cao. Lâm Phi Phi hơi ngây người. Tối qua chỉ thấy hắn dịu dàng biết chăm sóc, không ngờ ở cạnh hắn, lại khiến người ta cảm thấy thoải mái như vậy.

Hai người ngồi đối diện nhau ăn sáng. Lâm Phi Phi đang định hỏi khi nào thì Sở Tây Hàng đi, không ngờ, Sở Tây Hàng đột nhiên bế ngang người cô, sau đó đi đến chiếc giường lớn cách đó không xa.

- Anh định làm gì?

Tim Lâm Phi Phi run lên, nín chặt vạt áo tắm của Sở Tây Hàng. Khuôn mặt nhỏ nhắn lộ vẻ kinh hoàng.

- Đương nhiên là bôi thuốc cho em.

Vừa nói Sở Tây Hàng vừa đặt Lâm Phi Phi lên chiếc giường lớn ôm ái rộng lớn.

- Bôi thuốc gì?

Lâm Phi Phi vội lui về sau, cô không bị thương, sao phải bôi thuốc.

- Ngoan!

Tay trái Sở Tây Hàng bắt lấy mắt cá chân Lâm Phi Phi. Tay phải vén vạt áo tắm của Lâm Phi Phi lên.

Lúc này Lâm Phi Phi mới hiểu ra, hắn muốn bôi thuốc ở chỗ đó cho cô. Lập tức, cô mắc cỡ đỏ bừng mặt, hận không kiếm được cái lỗ nào để chui vào.

Vội vàng giữ tay phải Sở Tây Hàng. Lâm Phi Phi khuôn mặt đỏ ửng lác đác đầu nguây nguẩy, nhỏ giọng nói:

- Tôi... tự tôi làm được.

- Không! Để anh.

Sở Tây Hàng đưa tay lấy một lọ thuốc ở đầu giường, trên khuôn mặt đẹp trai nở nụ cười xấu xa nhìn vào mắt Lâm Phi Phi:

- Tối qua sau khi em hôn mê, anh đã bôi thuốc cho em hai lần rồi. Quen việc dễ làm, yên tâm, sẽ không làm em đau đâu.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Về Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 4: Căn tình tỉnh táo

Lâm Phi Phi nghe xong, càng thêm mắc cỡ, đồng thời cũng hơi động lòng.

Không ngờ hẳn lại suy nghĩ cẩn thận cho cô như vậy. Chẳng trách sáng nay thức dậy cô chỉ cảm thấy hơi khó chịu, chứ không đau đớn kịch liệt sau khi quan hệ lần đầu như những cô gái khác.

Chẳng lẽ, những người đàn ông làm ngành này đều chăm sóc khách hàng cẩn thận như vậy?

Nghĩ vậy, Lâm Phi Phi đột nhiên càng cảm thấy đúng.

Sở Tây Hàng không biết trong lòng Lâm Phi Phi nghĩ gì. Hắn thấy cô cúi đầu không nói, chỉ nghĩ cô ngẫm đồng ý. Liên bò lên giường, vén áo tẩm Lâm Phi Phi lên, định cởi quần lót của cô.

- Đứng..

Lâm Phi Phi lập tức bị hành động to gan của hắn làm giật mình, vội vàng kẹp chặt hai chân, mắc cỡ đến mức hai tai đỏ bừng.

- Đứng sợ, ngoan nào, anh sẽ làm nhẹ lắm.

Sở Tây Hàng nhẹ nhàng ôm Lâm Phi Phi vào lòng, nói một cách kiên nhẫn. Hắn cúi xuống nhìn Lâm Phi Phi với ánh mắt dịu dàng, khóe miệng còn nở nụ cười nhẹ mê người.

Một người ít trải sự đời như Lâm Phi Phi thì làm sao có thể chịu nổi đòn tấn công dịu dàng này của hắn. Hơn nữa ánh mắt của hắn còn mang theo sự thương tiếc như vậy, nếu cô còn nhẫn nhịn từ chối chẳng phải là quá kiêu kỳ sao.

- Nhưng mà... giờ đang là ban ngày, tối mới làm vậy chứ.

Tư tưởng bảo thủ đã ăn sâu vào xương tủy Lâm Phi Phi vẫn chưa buông được, nhưng vẫn nhượng bộ một bước.

Nhưng vừa nói xong, cô lập tức ý thức mình đã lỡ lời. Cô còn đòi người ta bôi thuốc cho mình vào buổi tối, như thế chẳng phải đang ám chỉ muốn người ta ở lại một ngày sao?

Lâm Phi Phi bị chính suy nghĩ đó của mình làm cho cúi đầu thấp hơn.

- Tối dĩ nhiên cũng phải bôi, nhưng giờ càng cần phải bôi thuốc.

Dĩ nhiên Sở Tây Hàng nghe ra sự lưu luyến trong ngữ khí của Lâm Phi Phi. Nụ cười nơi khóe môi càng sâu hơn, lập tức uyển chuyển đáp lại cô, rồi nói:

- Nếu em cảm thấy sáng quá xấu hổ, vậy anh kéo rèm lại nhé.

Nói xong, Sở Tây Hàng cầm điều khiển đầu giường, ấn nhẹ, tấm màn lập tức tự động kéo xuống chậm chậm. Nhưng vì lúc này mặt trời đang lên cao, chiếu xuyên qua tấm rèm, nên căn phòng vẫn rất sáng.

Lâm Phi Phi còn định từ chối, nhưng lại lo lắng mình làm thế sẽ khiến hắn cảm thấy mình quá kiêu kỳ, bèn nhắm chặt mắt, không nhúc nhích để mặc hắn muốn làm gì thì làm.

Sở Tây Hàng biết cô đã đồng ý, nhẹ nhàng đặt cô nằm xuống giường, sau đó dịu dàng cởi quần lót của cô, bắt đầu cẩn thận bôi thuốc cho Lâm Phi Phi.

Thuốc có mùi thơm nhàn nhạt, mát lạnh, bôi lên khiến người ta vô cùng thoải mái. Đặc biệt là trên ngón tay hắn có một lớp chai mỏng, hơi thô ráp, mỗi lần đụng vào chỗ tư mật của cô, cả người cô đều run lên như điện giật.

Cảm nhận được sự run rẩy của Lâm Phi Phi, tim Sở Tây Hàng cũng không kiềm được run theo. Ngón tay vốn chỉ sờ phía bên ngoài, bắt đầu dịch vào trong từng chút, từng chút một. Cuối cùng không kiềm được đã len vào trong cơ thể Lâm Phi Phi.

- Ừm.

Lâm Phi Phi kêu nhẹ một tiếng, sợ tới mức hai chân lập tức kẹp chặt, đôi mắt đang nhắm chặt trợn to nhìn Sở Tây Hàng như oán trách.

Không ngờ, ánh mắt này của cô càng kích thích lửa dục của Sở Tây Hàng.

- Ngoan, nhanh thả chân ra, em cứ kẹp lấy tay anh như vậy, sao anh bôi thuốc cho em được?

Sở Tây Hàng ngã sang bên cạnh người Lâm Phi Phi, một tay đỡ đầu, ánh mắt nóng rực nhìn chăm chăm khuôn mặt đỏ ửng của cô.

- Anh... anh đâu có bôi thuốc cho người ta, rõ ràng là đang...

Lâm Phi Phi bị hấn nhìn đến mức xấu hổ đỏ mặt.

- Đang cái gì?

Khóe môi Sở Tây Hàng lại nở nụ cười xấu xa.

- Anh... xấu xa...

Cuối cùng Lâm Phi Phi đã hiểu ra, tên này nhìn có vẻ ôn hòa vô hại, nhưng thực ra là một lão sói khoác tấm da cừu.

Sở Tây Hàng cười thoải mái dễ nghe, cúi đầu cắn một cái vào vành tai đáng yêu của Lâm Phi Phi, thổi nhẹ, nói:

- Tay của anh bị em kẹp đau quá...

Lâm Phi Phi bị hấn thổi ở cổ liền run lên, vừa nghe hấn nói tay bị cô kẹp đau, cô liền vô thức buông lỏng, kết quả...

Ngón tay Sở Tây Hàng vốn đã đưa vào một nửa, giờ đưa hấn vào trong, còn nhẹ nhàng lượn vòng trong đó.

- A...

Lâm Phi Phi bị kích thích bèn kêu lên, đang định kẹp chặt hai chân, nhưng không thể kìm chế được ngón tay đang khiêu khích kia, nên vừa tức vừa thẹn, nắm hai tay đầm Sở Tây Hàng mấy cái:

- Anh xấu xa... anh bắt nạt tôi... ư...

Cô còn chưa mắng xong, đã bị đôi môi của Sở Tây Hàng đột nhiên chặn lại.

Nụ hôn đến mức Lâm Phi Phi gần như tắt thở, Sở Tây Hàng mới chịu thả miệng ra, rồi lại hôn một đường từ cổ Lâm Phi Phi đến ngực, sau đó miệng cứ ngậm chặt nụ hoa hồng phấn kia.

- Ừm..

Cơ thể Lâm Phi Phi run lên, không kìm được cong nửa người, bàn tay nhỏ bé vô thức ôm lấy đầu Sở Tây Hàng đang ở trước ngực cô.

Biết rõ lúc này mình không hề uống thuốc kích dục, bản thân không nên có bất kỳ quan hệ gì với hấn, nhưng cơ thể cô không thể nào từ chối sự đụng chạm của hấn. Cô thích cảm giác này, cô thích cảm giác ở cùng với hấn.

Sở Tây Hàng cảm thấy Lâm Phi Phi không uống thuốc kích dục vẫn đồng ý chấp nhận, lập tức càng thêm dịu dàng.

Khi hai cơ thể dính chặt vào nhau một lần nữa, từ đáy lòng cả hai đều phát ra tiếng gầm nhẹ. Lúc này họ đều tỉnh táo, nhưng cũng đều ý loạn tình mê.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Vẻ Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Cường hôn trong nhà bếp

Mười giờ tối, Lâm Phi Phi lê tấm thân mệt mỏi trở về căn phòng nhỏ cô thuê chung với Hoắc Minh Lăng.

Nhưng trong đầu không kìm được, luôn nhớ đến một ngày một đêm điên cuồng với Sở Tây Hàng. Lúc gần đi, hấn hỏi số điện thoại nhưng cô cố ý cho sai số. Tuy hấn để lại cho cô ấn tượng rất tốt, nhưng lý trí nói với cô rằng bản thân và hấn không đi cùng đường. Nếu còn không dứt khoát chỉ đem lại phiền phức cho nhau thôi.

Lần này quay về, cô định thu dọn đồ đạc, rời khỏi Hoắc Minh Lăng.

Nhưng, khi cô đẩy cửa ra, không khỏi sững sờ ngay tại chỗ.

- Ba, mẹ, sao hai người đến đây?

Thật lâu sau, Lâm Phi Phi mới lấy lại tinh thần, vô cùng khiếp sợ nhìn hai vị phụ huynh đang ngồi trên sofa phòng khách. Lẽ ra lúc này ba mẹ cô nên ở quê chứ.

Còn Lâm Tiêu Tiêu em gái cô, đang dựa vào ngực mẹ.

Ba Lâm kéo Lâm Phi Phi một cách thân thiết, cười nói:

- Là Nhất Phàm gọi điện báo ba mẹ đến, nó bảo muốn hai ông bà già này đến thành phố chơi vài ngày. Sao? Nó không nói với con à?

Mẹ Lâm liếc nhìn Lâm Phi Phi, không mặn không nhạt nói:

- Đúng là Nhất Phàm hiếu thảo, con phải quán chặt lấy cho mẹ. Đừng để đến khi có con khác cướp mất, muốn khóc cũng không kịp. Mẹ càng nhìn thằng bé đó lại càng thích, thật sự hy vọng sau này Mật Mật cũng tìm được một người đàn ông tốt như vậy.

Chẳng hiểu vì sao, từ nhỏ mẹ Lâm đã thương Lâm Tiêu Tiêu hơn, đối với Lâm Phi Phi luôn giữ thái độ không lạnh không nhạt. Mặc dù Lâm Phi Phi rất ngoan ngoãn nghe lời, nhưng trong mắt bà mãi mãi không thể nào bằng được Lâm Tiêu Tiêu kiêu kỳ tùy hứng.

Lâm Tiêu Tiêu đang ôm mẹ nhếch môi cười, nhìn Lâm Phi Phi bằng ánh mắt khiêu khích, rồi nói với mẹ Lâm:

- Mẹ, mẹ yên tâm đi, chắc chắn con sẽ tìm một người đàn ông tốt như anh rể. Chị! Chị sẽ ủng hộ em chứ?

Lâm Phi Phi cứng đờ, trước mắt lại hiện ra hình ảnh Lâm Tiêu Tiêu và Hoắc Minh Lăng trần truồng quấn lấy nhau ngày ấy. Ánh mắt cô trở nên lạnh lùng khi nhìn Lâm Tiêu Tiêu. Nó đã cướp người đàn ông của cô, còn hỏi cô có ủng hộ không. Cô em gái của cô đúng là vô liêm sỉ cực điểm.

Nhưng ba mẹ Lâm đều ở đây, cô không tiện nổi nóng. Trong lòng cô cũng lập tức hiểu ra dụng ý Hoắc Minh Lăng gọi ba mẹ cô đến đây. Rõ ràng hắn đang lấy ba mẹ cô ra để ép cô không thể tức giận chuyển đi khỏi nơi này.

Ít nhất trong thời gian ba mẹ cô còn ở đây, cô chỉ có thể giả vờ như không có chuyện gì xảy ra.

- Hoắc Minh Lăng đâu?

Lâm Phi Phi nhìn xung quanh, không thấy bóng dáng Hoắc Minh Lăng.

- Anh rể đang ở trong bếp. Anh nói hôm nay muốn để ba mẹ chúng ta ném thử tay nghề của anh ấy.

Lâm Tiêu Tiêu tươi cười trả lời.

Lâm Phi Phi nghiêng đầu nhìn sang chỗ khác, căn bản không để ý tới cô em gái. Cô miễn cưỡng nở nụ cười, nói với ba mẹ Lâm:

- Ba, mẹ, con vào... giúp anh ấy một tay.

Nói xong, liền chạy vội vào bếp.

Vóc dáng của Hoắc Minh Lăng thật sự rất được. Ngũ quan anh tuấn, đôi mắt đào hoa mê người. Gã cao 1m80. Vì bình thường thích thể thao, nên dáng rất đẹp. Là một anh chàng đẹp trai có thể khiến mọi phụ nữ vừa nhìn đã xấu hổ đỏ mặt.

Lúc Lâm Phi Phi bước vào bếp, Hoắc Minh Lăng đang cắt cà rốt.

- Hoắc Minh Lăng, anh có ý gì? Rốt cuộc anh muốn làm gì?

Lâm Phi Phi trợn mắt nhìn.

Tên này cùng em gái ruột của cô làm mấy chuyện bại hoại sau lưng cô. Sự việc bị lộ, còn giả vờ làm người đàn ông tốt trước mặt ba mẹ cô, giả cho rằng làm vậy, cô sẽ tha thứ cho gã sao?

Nằm mơ!

Hoắc Minh Lăng đặt con dao trong tay xuống, đột nhiên cử động, ôm chặt lấy Lâm Phi Phi, chống lên vách tường nhà bếp, sắc mặt lo lắng:

- Anh còn chưa hỏi em đấy. Một ngày một đêm em không về nhà, có phải làm chuyện bậy bạ gì với thằng khác rồi không?

Tuy Lâm Phi Phi có dáng người cao gầy, cao một tới mét bảy, nhưng dù sao cũng là phụ nữ, sức lực không thể so được với Hoắc Minh Lăng, bị gã giam chặt trên vách tường. Cô muốn cử động cũng không được, chỉ có thể gượng dờ mắng:

- Anh thả tôi ra. Tôi đi đâu, làm gì không liên quan đến anh. Về sau chuyện của anh cũng không liên quan gì đến tôi. Anh muốn yêu ai, lên giường với ai thì lên. Tôi sẽ không đau lòng vì anh, càng không rơi một giọt nước mắt vì anh. Tôi muốn hủy bỏ hôn ước với anh.

Hoắc Minh Lăng nghe xong thì nổi giận, hai mắt muốn chảy máu, nói:

- Muốn hủy bỏ hôn ước, không có cửa đâu. Tôi nói cho cô biết, đời này Lâm Phi Phi cô chỉ có thể thuộc về tôi.

Nói xong, gã cúi đầu xuống hôn mạnh lên môi Lâm Phi Phi.

Năm năm yêu nhau, Hoắc Minh Lăng thực sự thật lòng thật dạ yêu Lâm Phi Phi. Đáng tiếc, Lâm Phi Phi cứ muốn giữ lần đầu cho đêm động phòng tân hôn. Nhưng gã là một gã đàn ông bình thường, lại ưu tú như vậy, phụ nữ bên ngoài gã muốn bao nhiêu có bấy nhiêu. Cuối cùng gã không chịu được sự quyến rũ nên đã đi trệt lối.

Nhưng như vậy không có nghĩa là gã sẽ buông tha cho Lâm Phi Phi. Không ai hiểu Lâm Phi Phi hơn gã. Cô bảo thủ, cô đơn thuần, cô quan tâm, cô dịu dàng. Một cô gái như vậy, rất thích hợp để làm vợ. Cho nên, chắc chắn gã sẽ không buông tay.

- A...

Lâm Phi Phi bị Hoắc Minh Lăng cưỡng hôn, tim không còn đập nhanh như trước, mà chỉ có sự khuất nhục. Cô liều mạng né tránh, nhưng không thể nào tránh được.

Hoắc Minh Lăng càng hôn càng kịch liệt, thậm chí còn đưa bàn tay to sờ vào trong y phục cô.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Về Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tình thú biến thái

Đúng lúc này, bên ngoài đột nhiên truyền đến giọng Lâm Tiêu Tiêu:

- Anh rể, chị, em cũng đến giúp hai người.

Hoắc Minh Lăng cả kinh, lập tức thả Lâm Phi Phi ra, một giây sau Lâm Tiêu Tiêu liền đẩy cửa phòng bếp đi đến.

Nhìn Lâm Phi Phi hai má đỏ ửng, hơi thở không đều, Lâm Tiêu Tiêu lập tức hiểu rõ chuyện gì vừa xảy ra. Lập tức, cô ta nghiêng răng nghiêng lợi nhìn chăm chăm vào Lâm Phi Phi.

Lâm Phi Phi không khỏi có chút buồn cười.

Tốt xấu gì bây giờ trên danh nghĩa cô vẫn là vợ chưa cưới của Hoắc Minh Lăng, ánh mắt và vẻ mặt của Lâm Tiêu Tiêu như vậy, chẳng khác nào xem Lâm Phi Phi cô mới là người thứ ba. Đúng là buồn cười.

Lâm Phi Phi thực sự không muốn đứng chung với hai người này trong không gian nhỏ hẹp như vậy, cô đẩy Lâm Tiêu Tiêu đang chắn ở cửa bếp rồi xông ra ngoài.

- Anh rể, hai người... ban nãy làm gì vậy?

Lâm Tiêu Tiêu u oán nhìn chăm chăm Hoắc Minh Lăng.

Hoắc Minh Lăng đưa tay ôm chăm lấy Lâm Tiêu Tiêu, tay trái bắt đầu xoa nắn nơi căng tròn kia của Lâm Tiêu Tiêu qua lớp y phục, khóe miệng nở nụ cười xấu xa:

- Mấy ngày nay ba mẹ đều ở đây, em có thể lấy danh nghĩa chăm sóc ba mẹ cũng ở lại đây, đến lúc đó chúng ta...

Nói đến đây, gã cố ý bỏ dở nửa câu sau, để cho Lâm Tiêu Tiêu tự suy tưởng.

Lâm Tiêu Tiêu bị gã xoa nắn lập tức mơ màng, lại nghe gã nói vậy, trong lúc nhất thời quên mất truy cứu chuyện ban nãy. Ngượng ngùng ngã vào ngực Hoắc Minh Lăng, cô ta nhẹ giọng gắt:

- Ở lại thì sao chứ, có ba mẹ, lại có chị ở đây, sợ là chúng ta cũng chẳng làm được gì.

- Ai nói không làm được gì, chẳng phải giờ chúng ta đang làm sao?

Hoắc Minh Lăng đưa tay vào trong cổ áo đồng phục của Lâm Tiêu Tiêu, nắm lấy nụ hoa đang dựng đứng lên kia. Dù Lâm Tiêu Tiêu không cao bằng Lâm Phi Phi, nhưng cô đầy đặn hơn Lâm Phi Phi nhiều. Bộ ngực của cô rất lớn, khiến đàn ông một tay không thể sờ nắn hết, điều này khiến Hoắc Minh Lăng vô cùng say mê.

- A...

Cơ thể Lâm Tiêu Tiêu bị Hoắc Minh Lăng khiêu khích liền run lên, bên dưới nóng như lửa đốt, không khỏi than nhẹ một tiếng, lập tức oán trách đánh Hoắc Minh Lăng. Nhưng đồng thời, vẫn có chút không thỏa mãn được dự vọng, cô nói:

- Chỉ có thể sờ nắn thế này, khó chịu lắm, người ta không thèm..

Khóe miệng Hoắc Minh Lăng nở nụ cười đùa cợt. Cô em vợ này của gã dù mới 19 tuổi, vẫn đang học đại học, trông thì rất ngây thơ xinh đẹp, nhưng thực ra lại lăng ló từ tận xương tủy. Trước khi bị gã đè lên đã chẳng còn là gái trinh nữa rồi. Mỗi lần nghĩ tới điều này, trong lòng Hoắc Minh Lăng vô cùng khó chịu.

Trong lúc lơ đãng, khóe mắt thoáng nhìn củ cà rốt trên thớt, trong đầu Hoắc Minh Lăng đột nhiên nảy lên một suy nghĩ tà ác.

- Khó chịu hả? Khó chịu chỗ nào, ở đây phải không?

Hoắc Minh Lăng vén chiếc váy đồng phục của Lâm Tiêu Tiêu lên, ngón tay chạm vào bên dưới cô, chỗ đó đã ướt đầm từ lâu.

- Anh rề...

Lâm Tiêu Tiêu thấp giọng gọi, không ngờ, đột nhiên bên dưới, có một thứ thô to đột nhiên chen vào trong người cô.

- A...

Lâm Tiêu Tiêu kêu lên một tiếng, vội vàng kẹp lấy hai chân, thứ đồ vừa to vừa thô kia vẫn ở trong cơ thể cô. Lâm Tiêu Tiêu hoảng hốt la lên:

- Anh rề, anh... anh làm gì vậy...

- Đừng nói, dù sao cũng là thứ khiến em không khó chịu nữa.

Hoắc Minh Lăng tà ác vỗ mông Lâm Tiêu Tiêu,

- Được rồi, cô nàng của anh, mau đi ra phòng khách nói chuyện với ba mẹ em đi, ở đây có anh là được rồi.

Lâm Tiêu Tiêu bị gã vỗ như vậy, thứ vừa thô vừa to kia lại đâm sâu thêm vào trong, khiến cô vô cùng sáng khoái. Yêu kiều trừng mắt liếc Hoắc Minh Lăng, cô liến lắc eo nhỏ ra khỏi nhà bếp.

Nhìn dáng đi hơi thiếu tự nhiên của Lâm Tiêu Tiêu, Hoắc Minh Lăng thấy toàn thân nóng rực.

Mấy trò chơi khuê phòng biến thái này, chỉ có Lâm Tiêu Tiêu là chịu chơi, chứ Lâm Phi Phi chắc chắn sẽ không chịu. Hơn nữa, gã cũng không nỡ làm trò dâm tịen này với Lâm Phi Phi.

Trong lòng đàn ông, vợ và tình nhân, hoàn toàn là khái niệm khác nhau.

Nhưng làm thế này cũng khổ cho Lâm Tiêu Tiêu.

Rõ ràng bên dưới đang đút thứ kia, mà còn phải giả vờ điềm nhiên trước mặt ba mẹ như không có việc gì, cùng họ trò chuyện, sau đó ăn cơm. Cơm nước xong, Hoắc Minh Lăng còn bảo cô dọn chén, rửa chén, lau nhà.

Mấy việc này, cứ khiến cô phải đi tới đi lui, làm cho thứ kia cứ cọ qua cọ lại trong cơ thể, khiến cô vừa thoải mái lại vừa khó chịu. Nhưng trước mặt nhiều người như vậy, cô không thể tỏ ra có chút khác thường.

Chờ làm xong tất cả những chuyện này, Lâm Tiêu Tiêu gần như kiệt sức.

Cuối cùng, thật sự không chịu được nữa, Lâm Tiêu Tiêu liền chạy vào nhà vệ sinh lấy thứ đó ra. Vừa nhìn, đó là củ cà rốt vừa to vừa thô, lập tức vừa tức vừa thẹn, cô ta tiện tay ném củ cà rốt vào thùng rác nhà vệ sinh. Dự cảm đối với Hoắc Minh Lăng cũng tăng thêm không ít.

Hết cách rồi, cô ta không có tự trọng, đàn ông càng xấu xa cô ta càng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Vẻ Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Quyển rũ buổi sáng sớm

Thật ra Lâm Phi Phi cũng chú ý phát hiện thấy Lâm Tiêu Tiêu không bình thường. Cứ cảm thấy tối nay cô nàng rất thiếu tự nhiên. Lúc đi hai chân cũng kẹp chặt, hoàn toàn khác hẳn về tùy tiện ngày thường. Cho nên, lúc Lâm Tiêu Tiêu bước ra khỏi nhà vệ sinh, Lâm Phi Phi cũng giả vờ buồn tiểu, bước vào nhà vệ sinh.

Lâm Phi Phi lập tức nhìn thấy củ cà rốt dính đầy dịch nhờn trong suốt trong thùng rác.

Nếu như là trước đây, chắc chắn Lâm Phi Phi sẽ không hiểu chuyện gì đã xảy ra.

Nhưng sau chuyện tối qua, cô đã tương đối miễn cảm với chuyện nam nữ.

- Không biết xấu hổ!

Lâm Phi Phi đỏ bừng mặt mắng một câu. Dùng mũi cũng có thể ngửi ra, sau khi cô ra khỏi phòng bếp, Hoắc Minh Lăng và Lâm Tiêu Tiêu đã dây dưa, rồi cho củ cà rốt này vào...

Quá không biết xấu hổ.

Lúc đó cô và ba mẹ còn ở ngoài phòng khách, mà họ còn dám làm vậy như vậy. Lâm Phi Phi càng nghĩ càng giận. Nhưng mấy chuyện thế này cô không thể nói rõ ràng với Hoắc Minh Lăng được, chỉ có thể hung hăng dẫm chân, trở về phòng mình.

Vì Lâm Phi Phi tự tưởng bảo thủ, cho nên, trước nay cô và Hoắc Minh Lăng vẫn chia phòng ngủ riêng. Giờ, điều này đã giúp cô bớt rất nhiều phiền phức.

Đêm nay, Lâm Phi Phi không ngủ được, vì cô luôn nằm mơ thấy Sở Tây Hàng. Mơ thấy hắn dụ dỗ vuốt ve, hôn cô.

Tỉnh mộng, Lâm Phi Phi không thể nào ngủ tiếp được.

Sao cô không thể nào quên được “nguru lang” tỉnh một đêm kia chứ. Chẳng lẽ, đúng như trong sách nói, phụ nữ có sự chấp nhất và lưu luyến gần như biến thái với người đàn ông đầu tiên của mình?

Trời sáng, Lâm Phi Phi nghe thấy ngoài cửa có tiếng động. Lâm Phi Phi biết Hoắc Minh Lăng đã ngủ dậy.

Hai năm trước sau khi cô và Hoắc Minh Lăng tốt nghiệp, đều cùng vào làm việc ở Tập đoàn Triệu thị. Hoắc Minh Lăng dựa vào thành tích công việc xuất sắc, đã từng bước lên được vị trí Giám đốc nghiệp vụ. Cô cũng có năng lực làm việc tốt, cũng từ một văn thư nhỏ nhoi leo lên vị trí Nữ thư ký của Tổng giám đốc tập đoàn Triệu thị Triệu Dĩ Thành.

Trước đây, họ đều cùng thức dậy, cùng đánh răng, cùng rửa mặt, sau đó cùng ăn sáng, rồi cùng đến công ty đi làm.

Nhưng bây giờ...

Lâm Phi Phi rúc vào tấm chăn mỏng, cô muốn đợi Hoắc Minh Lăng đi rồi mới dậy.

Cô không biết, nếu cô nghe thấy tiếng Hoắc Minh Lăng ngủ dậy, thì Lâm Tiêu Tiêu ngủ phòng đối diện, cũng nghe thấy.

Quan sát thấy mẹ bên cạnh vẫn ngủ say, Lâm Tiêu Tiêu đi chân trần, nhẹ nhàng ra khỏi phòng.

Hoắc Minh Lăng vừa vào nhà vệ sinh, đang định đóng cửa, đột nhiên trước mắt có một bóng đỏ lao đến. Lâm Tiêu Tiêu đã nhào thẳng vào lòng gã.

- Anh rể, sớm vậy mà anh đã định đi làm rồi à?

Hai tay Lâm Tiêu Tiêu ôm cổ Hoắc Minh Lăng, cả người đều ép lên người Hoắc Minh Lăng.

Lúc này, cô nàng chỉ mặc chiếc áo ngủ hai dây màu hồng nhạt siêu ngắn, lại không mặc nội y. Bộ ngực trần trụi đang dán sát trước ngực Hoắc Minh Lăng.

Hoắc Minh Lăng vốn đang còn hơi buồn ngủ, hai mắt lập tức sáng ngời. Tinh thần lập tức phấn chấn, gã đưa tay đóng cửa nhà vệ sinh. Một tay thì sờ mó, khiến cặp núm đôi của Lâm Tiêu Tiêu lộ ra khỏi váy ngủ. Lại một trận dầy vò, hôn hít diễn ra.

Lâm Tiêu Tiêu vốn có ý ăn mặc thế này để dụ dỗ Hoắc Minh Lăng. Tối qua cô bị củ cà rốt kia của Hoắc Minh Lăng làm cho lên không lên được, xuống không xuống được, khó chịu cả đêm. Nếu không phải vì mẹ và cô ngủ một phòng, cô đã chạy đến phòng Hoắc Minh Lăng tìm gã rồi.

Giờ, thấy Hoắc Minh Lăng gấp gáp thiếu nhẫn nại như vậy, không kìm được cười khê, đương nhiên cô ta rất tự tin vào độ quyến rũ đàn ông của mình.

- Cô nàng lăng lợ của anh, mới sáng sớm đã dụ dỗ anh rồi. Được, hôm nay chắc chắn em sẽ sướng như tiên.

Hoắc Minh Lăng đưa một tay tiến sâu vào thân dưới của Lâm Tiêu Tiêu, phát hiện Lâm Tiêu Tiêu thậm chí còn chẳng thèm mặc quần lót, trong lòng chấn động, càng không thể nào khống chế được nữa.

Một tay gã ôm Lâm Tiêu Tiêu đặt lên bồn sứ của nhà vệ sinh, đưa hai chân cô gác lên vai, đỡ lấy dục vọng đang ngóc lên của mình, đâm thẳng vào trong.

- A... sâu quá...

Lâm Tiêu Tiêu không kìm được rên lên. Dục vọng kiềm nén cả đêm cuối cùng lúc này cũng được thỏa mãn.

- Không thích à?

Hoắc Minh Lăng đột nhiên rút ra, về mặt đùa bỡn nhìn Lâm Tiêu Tiêu.

Lâm Tiêu Tiêu vừa mới nếm được ngọt ngào, sao chịu để Hoắc Minh Lăng đột nhiên rút ra. Lắc lắc thân dưới nghênh đón, cô tả u oán trừng mắt với Hoắc Minh Lăng.

- Anh rể, đừng có dừng lại, đừng dừng lại mà, anh rể, em thích, em thích mà...

Chẳng biết sao, cô rất thích gọi Hoắc Minh Lăng là anh rể. Đặc biệt là khi làm chuyện đó, cô càng thích gọi gã là anh rể, anh rể, anh rể. Như vậy cô càng cảm thấy kích thích dục vọng.

Hoắc Minh Lăng tà ác đâm thẳng vào trong lần nữa, bắt đầu ra vào nhịp nhàng.

- Tôi qua có nhớ anh không?

- Có, nhớ lắm luôn... a...

Lâm Tiêu Tiêu ngửa đầu ra sau, về mặt hưởng thụ.

- Nhớ anh chỗ nào...

- Ừm... anh rể xấu quá... a...

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Về Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Hấp dẫn trong gương

Bên này, hai người đang sống chết quấn lấy nhau, bên kia Lâm Phi Phi nhìn đồng hồ báo thức đầu giường. Đã bảy giờ mười lăm rồi, sao vẫn chưa nghe tiếng Hoắc Minh Lăng đóng cửa rời khỏi nhà?

Muộn nữa, thì sẽ muộn mất. Lâm Phi Phi bất chấp Hoắc Minh Lăng đã đi hay chưa, nhanh chóng bò khỏi giường, thay áo sơ mi trắng cổ V và váy đen xẻ tà cao, sau đó bước ra khỏi cửa, định đến nhà vệ sinh rửa mặt.

Vừa bước đến cửa nhà vệ sinh, cô liền nghe bên trong truyền ra tiếng rên và tiếng da thịt va chạm.

Lâm Phi Phi khẽ giật mình, lập tức giận dữ.

Trong nhà vệ sinh mà họ cũng làm chuyện này, còn gây ra tiếng động lớn như vậy. Nên biết, giờ trời đã sáng, ba mẹ cô cũng sắp dậy rồi.

- Rầm rầm rầm..

Lâm Phi Phi thật sự tức giận, nắm tay đập mạnh lên cửa mấy cái.

- A...

Bên trong lập tức truyền ra tiếng kêu lên sợ hãi của Lâm Tiêu Tiêu, chỉ một lát sau, cửa mở, Lâm Tiêu Tiêu và Hoắc Minh Lăng đã sửa sang xong quần áo trên người mình.

Thấy trước cửa không phải ba Lâm hay mẹ Lâm, mà là Lâm Phi Phi, Lâm Tiêu Tiêu lập tức tức giận, hung dữ nhìn Lâm Phi Phi. Chẳng những không chút xấu hổ, mà về mặt cô ta như đang trách Lâm Phi Phi quấy rầy chuyện tốt của mình.

Lâm Phi Phi nhắm mắt, cố gắng áp chế lửa giận trong lòng, hạ giọng nói:

- Hai người thích làm chuyện đó như vậy, thì xin mời ra ngoài. Giờ ba mẹ còn đang ở đây, hai người không biết xấu hổ, nhưng tôi thì biết.

Nhìn thấy Lâm Phi Phi vô cùng tức giận, đột nhiên Lâm Tiêu Tiêu cảm thấy trong lòng rất thoải mái, cười ha ha, nói:

- Chị à, em với anh rể muốn làm ở đâu thì làm, không mượn chị xen vào!

Nói xong, cô ta hát đầu cao ngạo bỏ đi, còn hát thầm, quay về phòng ngủ của mình.

Hoắc Minh Lăng hơi xấu hổ đứng trước cửa nhà vệ sinh. Dù bên ngoài gã có không ít phụ nữ, nhưng trước nay không hề muốn bị Lâm Phi Phi bắt gặp. Vì trong lòng gã vẫn còn muốn trời Lâm Phi Phi thành vợ.

Không ngờ, Lâm Tiêu Tiêu này lẳng lơ quá. Mới sáng sớm đã dụ độ gã, sao gã có thể kìm chế được. Vừa làm một cái đã quên mất thời gian, quên mất chuyện Lâm Phi Phi và mình còn phải đi làm.

Ai ngờ, trong lúc gã đang xấu hổ cố vắt hết óc để nghĩ ra cái cớ che đậy, Lâm Phi Phi đã không thèm liếc nhìn gã, tự vào nhà vệ sinh cầm khăn và bàn chải đánh răng đi vào nhà bếp rửa mặt.

Trong nhà vệ sinh toàn là mùi tình dục, Lâm Phi Phi sợ ở trong đó thêm một giây cô sẽ nôn ra mất.

Thấy Lâm Phi Phi hoàn toàn lơ mình, trong lòng Hoắc Minh Lăng lập tức dâng lên cơn giận khó hiểu. Cô gái này không ồn ào làm loạn, mà lại bình tĩnh như vậy, chẳng lẽ cô ấy không ghen sao? Chẳng lẽ cô ấy không hề để ý đến mình một chút nào? Hoặc có thể nói, suốt đêm hôm trước cô ấy không về, thực sự là có gã đàn ông khác bên ngoài rồi?

Càng nghĩ Hoắc Minh Lăng càng tức giận. Gã nhắc chân đi theo vào bếp.

Lâm Phi Phi đang cúi người rửa mặt. Trước người cô là một tấm gương, soi rõ ràng phần ngực lộ ra khi cô cúi người. Cộng thêm lúc này, Lâm Phi Phi đang mặc chiếc váy tà xẻ cao, vì khom người nên mông vênh lên, để lộ đôi chân dài trắng như tuyết, vừa thẳng vừa đều tăm tắp. Bức tranh đó có sức gợi cảm, sức hấp dẫn không thể nói thành lời.

Chuyện tốt của Hoắc Minh Lăng và Lâm Tiêu Tiêu vốn đột nhiên bị gián đoạn, lửa dục đang bị tích lại. Vừa nhìn thấy cảnh này, gã lập tức rung động, ma xui quỷ khiến bước đến sau lưng Lâm Phi Phi.

Dáng người Lâm Phi Phi cao gầy, đôi chân dài bốn mươi ba tấc bất kỳ người đàn ông nào nhìn thấy cũng thần hồn điên đảo. Hoắc Minh Lăng nhục dục dâng trào đứng sau mông Lâm Phi Phi, với độ cao như thế này, nếu không có quần áo cản trở, chắc chắn có thể xông thẳng vào rồi.

Nghĩ đến đây, hơi thở của Hoắc Minh Lăng càng thêm nặng nề.

Tuy Lâm Tiêu Tiêu dáng người đầy đặn, nhưng lại không cao, chỉ 1m60, còn gã lại cao 1m80, cho nên mỗi lần gã muốn vào từ phía sau, Lâm Tiêu Tiêu phải đứng trên ghế, nếu không gã căn bản không thể nào thuận lợi vào từ phía sau.

Nhưng lúc này, trước mặt là Lâm Phi Phi dáng cao gầy, vấn đề này căn bản không hề tồn tại.

Lâm Phi Phi đang cầm khăn rửa mặt, không biết Hoắc Minh Lăng đang đứng phía sau. Đột nhiên, hạt nút thứ ba trước ngực áo sơ mi bung ra vì động tác rửa mặt của cô, bầu ngực của cô lập tức lộ hết ra ngoài, phản chiếu trong gương.

Tuy không bị được với Lâm Tiêu Tiêu 36D cực lớn kia, nhưng cũng là 34D, như quả đào mật, lại thẳng đứng, bên trên điểm hai điểm, đỏ tươi kiêu kiêu như đoá hoa đào, so với nụ hoa màu đỏ sậm của Lâm Tiêu Tiêu thì đẹp hơn không biết bao nhiêu lần.

Lúc này, Hoắc Minh Lăng thật sự không chịu nổi nữa, hai tay gã vòng ra cầm chặt lấy hai quả đào mật của Lâm Phi Phi. Bên dưới ngẩng thẳng lên ngạo nghễ đâm vào chính giữa hai đùi đầy đặn của Lâm Phi Phi, ra sức cọ xát.

- A...

Lâm Phi Phi bị biến cố bất thành linh này dọa cho sợ hãi, ngẩng đầu lên liền nhìn thấy vẻ mặt đầy nhục dục của Hoắc Minh Lăng trong gương.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Về Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Mẫn cảm quá mức

- Khốn nạn, thả tôi ra...

Lâm Phi Phi giẫy mạn, cô quay người lại tát cho Hoắc Minh Lăng một cái thật mạnh.

Hoắc Minh Lăng bị đánh bển mức hai mất sung huyết, mấy lòi nịnh nọt định nói lập tức nuốt ngược vào bụng, mặt gã tối sầm chụp lấy hai tay Lâm Phi Phi, trối trên đầu. Sau đó gã dùng tay phải thô bạo xé một cái, ba hạt nút trên áo sơ mi của Lâm Phi Phi đứt hết rơi trên đất, áo sơ mi lập tức mở ra.

- Thả tôi ra...

Lâm Phi Phi vừa tức vừa sợ. Hoắc Minh Lăng bây giờ đã không còn là Hoắc Minh Lăng khi trước nữa.

- Cô kêu đi, tốt nhất là kêu to một chút để ba mẹ cô đều nghe thấy.

Hoắc Minh Lăng nghĩ lần này mình chắc chắn ăn được Lâm Phi Phi rồi, liền đẩy áo ngực của Lâm Phi Phi lên trên ngực. Hai quả đào mật lập tức nháy ra, sừng sừng giữa không khí. Hoắc Minh Lăng vui đầu hôn nó, ngậm trong miệng, hôn, cắn, gặm nhấm.

- Đứng...

Lâm Phi Phi lập tức cảm thấy vô cùng xấu hổ.

Muốn giãy dụa nhưng không thể nào giãy dụa ra được. Lúc này, cô lại nhớ đến Sở Tây Hàng. Nhớ mỗi lần hân hôn lên cơ thể kia, đều dịu dàng đến thế, che chở đến thế. Càng nghĩ cô càng cảm thấy phản cảm với gã Hoắc Minh Lăng này.

Không ngờ, cô càng vặn vẹo phản kháng càng kích thích thú tính của Hoắc Minh Lăng. Một tay gã giữ hai tay Lâm Phi Phi trên đầu, tay kia cực kỳ thuần thục thăm dò trong quần Lâm Phi Phi. Trong đó lúc này sớm đã rất ướt át.

Hoắc Minh Lăng trong lòng chấn động, động tác mạnh mẽ đột nhiên dừng lại, đôi mắt hoa đào chột lạnh xuống nhìn chăm chăm Lâm Phi Phi:

- Trước đây cơ thể cô đâu có nhạy cảm như vậy? Chẳng lẽ tối qua cô không về, thật sự đã bị người ta phá trinh rồi?

Tuy trước đây Lâm Phi Phi không chịu cho gã phá cửa ải cuối cùng, nhưng, lúc tình ý dâng tràn cũng ồm ồm để gã sờ mó. Cho nên, gã rất quen thuộc với cơ thể Lâm Phi Phi. Trước đây, gã có sờ mó bảy tám phút Lâm Phi Phi cũng không có phản ứng động tình như vậy. Điều này khiến gã từng nghi ngờ không biết Lâm Phi Phi có bị bệnh lãnh đạm không.

Không ngờ, hôm nay cô lại mẫn cảm đến cỡ đó, hoàn toàn không giống lúc trước.

Lâm Phi Phi bị câu hỏi của Hoắc Minh Lăng làm đỏ hồng hai má, nhất thời không biết trả lời như thế nào.

Hoàn toàn chính xác, từ khi cùng Sở Tây Hàng điên cuồng triền miên một ngày một đêm, cơ thể cô đã trở nên vô cùng mẫn cảm. Dù Hoắc Minh Lăng đụng vào làm cô vừa phản cảm lại phần nộ, nhưng cơ thể cô lại có những phản ứng chân thật nhất.

Đây là chuyện cô không thể nào không chế được. Bị Hoắc Minh Lăng hỏi thẳng như vậy, cô càng thẹn đến mức muốn chui xuống đất.

Hoắc Minh Lăng vừa nhìn thấy vẻ mặt vừa tức giận ngượng ngùng mang theo chút kinh hoàng này, trong lòng cũng lập tức hiểu rõ suy đoán của gã e là đã thành sự thật.

- Con tiện nhân cô, trong nhà có đàn ông còn dám ra ngoài tìm thằng khác, hôm nay tôi phải cho cô biết sự lợi hại của tôi.

Hoắc Minh Lăng nổi giận thật sự, như một con sư tử bộc phát. Một tay gã hung ác ngắt nhũ hoa của Lâm Phi Phi, một tay bắt đầu xé rách chiếc quần lót của Lâm Phi Phi.

- Đứng, xin anh đứng...

Lâm Phi Phi bị vẻ hung hăng của Hoắc Minh Lăng dọa cho sợ hãi. Nhưng cô càng cầu xin càng khiến thú tính của Hoắc Minh Lăng dâng trào.

- A!

Trong lúc Hoắc Minh Lăng móc thứ dục vọng đang ngẩng lên của mình ra định bá vương ngạch thượng cung Lâm Phi Phi, cửa phòng bếp đột nhiên truyền đến tiếng hét chói tai của mẹ Lâm.

Cả Hoắc Minh Lăng và Lâm Phi Phi đều cả kinh, dừng hết tất cả động tác.

Lâm Phi Phi lập tức nhân cơ hội này đẩy Hoắc Minh Lăng ra, chạy vào phòng mình. Toàn thân cô run rẩy thay bộ đồ công sở mới, sau đó trốn đi làm.

Còn lại mình Hoắc Minh Lăng xấu hổ sừng sừng đứng nguyên tại chỗ, đối diện với mẹ Lâm đã bị gã hù dọa, lấp bấp giải thích:

- Cháu... cháu với Phi Phi... chúng cháu...

Giải thích nửa ngày cũng không nói ra được một câu nguyên vẹn.

Mẹ Lâm về mặt xấu hổ, nhưng vẫn hắng giọng một cái, trách mắng:

- Nhất Phàm à, cô biết các cháu tuổi trẻ, dục vọng tương đối cao. Nhưng cũng phải xem thử đang ở đâu. Sau này nếu muốn thì về phòng mình, nếu cứ để người lớn gặp được, các cháu không biết xấu hổ, bọn cô đây cũng rất ngại!

Nói xong, bà liền đi nhanh về phía nhà vệ sinh rửa mặt.

Hoắc Minh Lăng nghe xong, thở phào một hơi. Cũng may lúc này mẹ Lâm không phát hiện gã vừa cường bức Lâm Phi Phi, dọa gã lo lắng một trận. Thế này, về sau mình muốn làm gì Lâm Phi Phi cũng càng thuận lợi rồi...

Khóe miệng Hoắc Minh Lăng nở nụ cười âm tà.

Lâm Phi Phi tâm trí hỗn loạn leo lên xe buýt, phút cuối cùng chạy đến công ty, suýt chút nữa thì bị muộn.

- Sao Toa Toa chưa tới?

Lúc Lâm Phi Phi vội vàng chạy đến chỗ của mình, chỉ thấy Mễ Lạp và Nhiều Na đang ngồi trước bàn, không thấy Lâm Toa Toa đâu.

Mễ Lạp, Nhiều Na và Lâm Toa Toa đều là thư ký riêng của Triệu Dĩ Thành - Tổng giám đốc tập đoàn Triệu thị, còn Lâm Phi Phi là nữ thư ký trưởng, dĩ nhiên có quyền hỏi ba người các cô bất cứ chuyện gì về vấn đề công việc.

- Tôi không biết.

Về mặt Mễ Lạp không vui, khuôn mặt xinh đẹp đầy vẻ đố kỵ.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Về Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Văn phòng tổng giám đốc

- Sao Toa Toa chưa tới?

Lúc Lâm Phi Phi vội vàng chạy đến chỗ của mình, chỉ thấy Mễ Lạp và Nhiều Na đang ngồi trước bàn, không thấy Lâm Toa Toa đâu.

Mễ Lạp, Nhiều Na và Lâm Toa Toa đều là thư ký riêng của Triệu Dĩ Thành Tổng giám đốc tập đoàn Triệu thị, còn Lâm Phi Phi là nữ thư ký trưởng, dĩ nhiên có quyền hỏi ba người các cô bất cứ chuyện gì về vấn đề công việc.

- Tôi không biết.

Về mặt Mễ Lạp không vui, khuôn mặt xinh đẹp đầy vẻ đố kỵ.

- Chẳng lẽ cô nàng chết đuối này lại ngủ quên?

Lâm Phi Phi vội vàng móc điện thoại ra định gọi cho Lâm Toa Toa.

Không giống Mễ Lạp và Nhiều Na, Lâm Phi Phi và Lâm Toa Toa là bạn cùng bàn hồi đại học, quan hệ rất tốt, là bạn bè chí cốt. Cho nên, chuyện của Lâm Toa Toa, Lâm Phi Phi rất quan tâm.

- Cô đừng vội gọi điện, xử lý chuyện của mình xong đi đã.

Lúc này Nhiều Na đưa bàn tay mềm mại không xương ra kéo Lâm Phi Phi, gương mặt trang điểm đẹp để cười rất ân cần:

- Vừa này Tổng giám đốc còn tìm cô đấy, nói cần bảng báo giá điều tra thị trường hôm qua. Nhưng mấy thứ đó đều do cô giữ, chúng tôi đều không biết cô để đâu. Tôi thấy có vẻ Tổng giám đốc rất nóng ruột, cô mau vào trong đi.

- Được, tôi đi ngay.

Lâm Phi Phi không nghi ngờ gì, vội vàng mở ngăn kéo lấy bảng báo giá điều tra thị trường kia ra, vội vàng lao vào phòng Tổng giám đốc.

Nhưng không thấy sau lưng, trên khuôn mặt Nhiều Na đang nở nụ cười đắc ý.

- Chị Na, chị biết Toa Toa đang ở trong phòng Tổng giám đốc, chị còn bảo Lâm Phi Phi lo đầu vào...

Mễ Lạp không khỏi nghi hoặc, hơn nữa rõ ràng ban này Tổng giám đốc không nói cần bảng báo giá kia.

Nhiều Na nhếch môi cười:

- Cũng vì Lâm Toa Toa đang ở trong đó, nên Lâm Phi Phi càng phải xuất hiện. Tôi không tin, có Lâm Phi Phi ở đó, con hồ ly tinh Lâm Toa Toa này còn có thể dụ dỗ được Tổng giám đốc.

Mề Lạp lập tức bùng tỉnh,

- Oa, chị Na, chị thông minh thật đấy...

Đây gọi là nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trăng. Các cô đều là thư ký riêng của Tổng giám đốc, ai mà không muốn bò lên giường Tổng giám đốc, để mình đỡ phải phấn đấu hai chục năm. Huống hồ bản thân Tổng giám đốc Tập đoàn Triệu thị Triệu Dĩ Thành là một người vô cùng siêu việt. Khuôn mặt đẹp trai tà mị khiến bất kỳ người phụ nữ nào nhìn thấy cũng không kìm được con say nắng.

Lâm Phi Phi căn bản không hề biết mình đã rơi vào mưu kế của người khác. Cô dùng thẻ từ đeo trên cổ quét một cái, cánh cửa phòng Tổng giám đốc tự động mở ra, Lâm Phi Phi ôm bảng báo giá bước vào.

- A...

Một giây sau, Lâm Phi Phi thét lên, vô cùng khiếp sợ, đứng sững ra.

Vì cảnh trước mắt, thực sự quá... quá cái kia rồi.

Triệu Dĩ Thành về mặt hưởng thụ đang dựa vào chiếc ghế Tổng giám đốc rộng lớn, một cô gái mặc trang phục thư ký đang vui đùa giữa hai chân y, miệng đang ngậm thứ to lớn kia của y, lên xuống khuấy động, phát ra âm thanh dâm dục.

Tiếng hét của Lâm Phi Phi lập tức kinh động đến cô gái đang vui đùa “chăm chỉ làm việc”, cô ta ngẩng đầu lên, lập tức lộ ra gương mặt xinh đẹp yêu kiều như hoa đào.

- Toa Toa?

Lâm Phi Phi thực sự không dám tin vào hai mắt mình.

- Phi Phi...

Lâm Toa Toa thấy người bất gặp trò hề của mình là bạn thân nhất của cô, lập tức xấu hổ. Cô đứng bật dậy, cúi đầu đứng một bên, không mở miệng giải thích lấy một câu.

Triệu Dĩ Thành tỉnh bơ như không có việc gì, từ từ kéo bộ y phục trắng tấp trên người lên, thứ dục vọng đang dựng lên của y liền được vạt áo vest che lại. Nhướn mắt lên, khoe miệng lập tức nở nụ cười trên choker, mắt y nhìn Lâm Phi Phi, nhưng miệng lại nói với Lâm Toa Toa,

- Toa Toa, cô ra ngoài trước đi, nhớ đóng cửa lại.

- ... Vâng!

Lâm Toa Toa có chút do dự, lo lắng nhìn Lâm Phi Phi. Rồi ngoan ngoãn cất chân đi ra khỏi phòng Tổng giám đốc, sau đó đóng cửa lại.

- Đứng xa như vậy làm gì, đến gần tôi một chút.

Ngũ quan của Triệu Dĩ Thành rất đẹp, mang theo nụ cười mê người.

- Tôi...

Cơ thể Lâm Phi Phi run rẩy. Câu này của Tổng giám đốc khiến người ta rất bất an, cô lập tức lắc đầu,

- Tổng giám đốc có gì cứ ra lệnh, tôi đứng đây nghe là được rồi.

- Lệnh của tôi là muốn cô qua đây, đừng để tôi nói lần thứ ba.

Đôi mắt phượng dài hẹp của Triệu Dĩ Thành nheo lại. Phải nói kim cương cực phẩm như y, muốn tiền có tiền, muốn sắc có sắc, phụ nữ bình thường đều không hề có chút sức lực chống cự. Nhưng cô gái trước mắt lại không hề động lòng, điều này khiến y cảm giác rất khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Về Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Làm tình nhân của tôi đi

Về mặt Lâm Phi Phi vô cùng khó xử, nhưng nghĩ đến công việc của mình, cô khẽ cắn môi, nom nớp lo sợ đến gần Triệu Dã Thành.

Ai ngờ, cô vừa đến gần, Triệu Dã Thành đã đưa tay ra, kéo cô vào lòng, để cô ngồi trên đùi y.

- A...

Lâm Phi Phi kêu lên sợ hãi, định bật người đứng dậy.

- Đừng nhúc nhích!

Triệu Dã Thành nhấn mạnh vòng eo mảnh khảnh của Lâm Phi Phi, thân dưới của hai người lập tức dính sát vào nhau hơn.

- Tổng giám đốc... đừng như vậy, tôi... tôi có chồng chưa cưới rồi...

Lâm Phi Phi vừa thẹn vừa xấu hổ, nhưng chỉ có thể cố nén không dám nổi giận.

- Thì sao chứ, không phải Toa Toa cũng có bạn trai rồi sao?

Khóe miệng Triệu Dã Thành dán sát vào cổ Lâm Phi Phi, cọ xát đầy khiêu khích.

- Đừng đụng vào tôi!

Cuối cùng Lâm Phi Phi không nhịn được nữa, đưa tay tát Triệu Dã Thành một cái tát vang dội.

Một cái tát, khiến Triệu Dã Thành ngây người. Lâm Phi Phi cũng bị dọa ngẩn người vì hành vi kích động của mình.

Chẳng biết tại sao, từ khi cô và Sở Tây Hàng có tiếp xúc da thịt, khi người đàn ông khác đụng vào cơ thể cô luôn khiến cô phản cảm. Sáng nay bị Hoắc Minh Lăng xâm phạm đã khiến cô buồn nôn. Giờ đến Triệu Dã Thành, cô thật sự kích động, không thể khống chế mới vùng một cái tát, hơn nữa còn rất mạnh.

Trong lúc Lâm Phi Phi nghĩ rằng Triệu Dã Thành sẽ tức giận, Triệu Dã Thành đột nhiên nở nụ cười. Về mặt tò mò nhìn chăm chăm Lâm Phi Phi, y hỏi thẳng:

- Em thật sự không hề động lòng với tôi à?

Lâm Phi Phi sững sốt, sau đó nghiêm túc lắc đầu, nói:

- Thực xin lỗi Tổng giám đốc, ban này tôi không cố ý đánh anh. Anh rất ưu tú, thật sự rất ưu tú. Gần như các nữ đồng nghiệp trong công ty đều mê mẩn vì anh. Dĩ nhiên tôi cũng rất hâm mộ anh, nhưng tôi đã có chồng chưa cưới, tôi là một người phụ nữ có tư tưởng bảo thủ, đời này, tôi chỉ chấp nhận một người.

Lúc này, Lâm Phi Phi chỉ có thể đưa Hoắc Minh Lăng ra làm lá chắn.

- Hay, hay cho hâm mộ, hay cho tư tưởng bảo thủ.

Triệu Dã Thành lắc đầu cười khẽ,

- Tôi cho em thêm cơ hội cuối cùng, em có bằng lòng làm tình nhân của tôi không?

Lâm Phi Phi lắc đầu không cần nghĩ ngợi.

Trong lòng Triệu Dã Thành lại một lần nữa bị cảm giác thất bại đã kích nặng nề, y thả tay Lâm Phi Phi ra, nói:

- Được rồi, từ nay về sau em cứ làm tốt vị trí Thư ký trưởng của em, tôi sẽ không làm phiền em nữa. Nhưng em nhất định phải cho tôi nhìn thấy thành tích, nếu không, tôi sẽ đổi một Thư ký trưởng ngoan ngoãn biết nghe lời đây.

Lâm Phi Phi vừa được tự do, vội vàng nhảy khỏi đùi Triệu Dã Thành. Cô không ngờ Triệu Dã Thành vẫn cho cô tiếp tục công việc nên lập tức cảm kích cúi đầu:

- Cảm ơn Tổng giám đốc, nhất định tôi sẽ làm tốt công việc!

- Được rồi, em ra ngoài đi, nhớ kỹ, lần sau vào phải gõ cửa!

Triệu Dã Thành phất tay nói.

Người ta nói thờ không ăn cỏ gần hang, nhưng trong mắt Triệu Dã Thành, hoa cỏ gần hang lại không nghĩ như vậy, cho ai ăn mà chẳng phải là ăn chứ?

Cho nên, nữ nhân viên trong công ty chỉ cần chủ động hiến thân, mà y cảm thấy vừa mắt, thì y sẽ chấp nhận không chút do dự. Nhưng y phong lưu, chứ không hạ lưu. Nếu người khác không đồng ý y cũng sẽ không miễn cưỡng, giống như Lâm Phi Phi bây giờ.

- Vâng!

Lâm Phi Phi vội vàng xoay người rời đi. Khi cô sắp đóng cửa văn phòng, sau lưng truyền đến giọng nói của Triệu Dã Thành:

- Gọi Mễ Lạp vào cho tôi.

Lâm Phi Phi đỏ mặt, gạt nhẹ đầu, sau đó rời đi như trốn khỏi phòng Tổng giám đốc.

Có dùng mũi cũng biết lúc này Triệu Dã Thành gọi Mễ Lạp trẻ tuổi xinh đẹp vào phòng để làm gì!

Trong lòng Lâm Phi Phi không tìm được đồ mờ ám thay Mễ Lạp. Nhưng cô không biết cô đã lo lắng thừa. Vì Mễ Lạp vừa nghe Tổng giám đốc gọi mình, lập tức mặt mày hớn hở, vui mừng như trúng số năm triệu tệ, sau đó chạy như bay đến phòng Tổng giám đốc.

Nhiều Na giận đến mức nghiêng răng nghiêng lợi, siết chặt nắm tay thể hiện sự oán hận và không cam tâm. Dựa vào cái gì, dựa vào cái gì mà người được gọi là Mễ Lạp?

Rõ ràng chính cô ta đã dùng kế phá hỏng chuyện tốt của Tổng giám đốc và Lâm Toa Toa, sao người được lợi lại là Mễ Lạp chứ?

Đúng là người tính không bằng trời tính, cuối cùng cô ta lại may áo cưới cho người khác. Nhiều Na suýt chút nữa thì nghiêng nát cả răng.

Nhìn thấy bóng dáng xinh đẹp của Mễ Lạp biến mất sau cửa phòng Tổng giám đốc, Lâm Toa Toa nản lòng thoái chí cúi thấp đầu, trên gương mặt xinh đẹp tràn ngập u oán.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Vẻ Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Hàn Phong mỹ nam khuôn mẫu

- Toa Toa, cậu đi với tớ, tớ có chuyện muốn nói với cậu.

Lâm Phi Phi đột nhiên kéo Lâm Toa Toa, lôi vào văn phòng riêng của cô, đóng cửa lại.

Không đợi Lâm Phi Phi mở miệng, Lâm Toa Toa đã mở lời trước,

- Phi Phi, cậu không cần nói gì hết. Tớ biết giờ chắc chắn cậu rất coi thường tớ. Nói thật, ngay cả tớ cũng coi thường bản thân mình...

Nói xong, Lâm Toa Toa đột nhiên ôm mặt khóc hu hu.

Nghĩ lại Lâm Toa Toa cô, là sinh viên giỏi tốt nghiệp trường đại học trọng điểm. Bằng cấp, dung mạo, mọi thứ đều xuất chúng. Cô đã từng mang theo hùng tâm tráng trí, muốn tạo ra sự nghiệp lớn như đàn ông, nhưng thực tế tàn khốc, đã mài mòn tất cả ý chí chiến đấu của cô. Thậm chí cô cũng chỉ có thể như rất nhiều cô gái thành phố khác, trở thành thư ký kiêm người tình của Tổng giám đốc có tiền. Trong lòng cô cũng rất ủy khuất!

Thấy Lâm Toa Toa đột nhiên mất kiểm soát như vậy, những lời trách cứ của Lâm Phi Phi chỉ có thể nuốt ngược trở lại. Cô nhẹ giọng nói:

- Cậu với Tổng giám đốc... bao lâu rồi?

- Từ ngày thứ ba sau khi tớ vào công ty...

Lâm Toa Toa cũng chẳng muốn giấu giếm Lâm Phi Phi thêm nữa.

Từ lần đầu tiên nhìn thấy Triệu Dã Thành, cô đã hoàn toàn si mê người đàn ông phong lưu cuồng dã, tà mị này. Cho nên trong ba ngày ngắn ngủi cô đã đầu hàng.

Nghĩ tới ngày ấy, khi lần đầu tiên cô cùng Triệu Dã Thành lên lút làm chuyện đó trong phòng làm việc, cả người Lâm Toa Toa bắt gặp nóng rực, mặt mặt bừng.

- Cái gì?

Lâm Phi Phi khiếp sợ,

- Dù cậu vào Tập đoàn Triệu thị trẻ hơn tớ, nhưng cũng được ba bốn tháng rồi. Hóa ra cậu vẫn giữ mối quan hệ như vậy, sao trước giờ cậu không nói cho tớ biết?

- Tớ sợ cậu xem thường tớ...

Lâm Toa Toa cúi thấp đầu, nhỏ giọng nói.

Lâm Phi Phi than nhẹ,

- Vậy Hàn Phong, anh ấy có biết không?

Hàn Phong là bạn trai của Lâm Toa Toa, học cùng trường với Lâm Phi Phi và Lâm Toa Toa. Nhưng lớn hơn các cô một năm, tính ra, là tiền bối của các cô.

Cô thấp giọng nói,

- Anh ấy không biết.

Nhắc đến Hàn Phong, trong mắt Lâm Toa Toa lóe lên tia ánh sáng:

- Chúng tớ không ở chung với nhau. Anh ấy thuê phòng riêng, tớ thuê phòng riêng. Bình thường anh ấy cũng ít tìm tớ, cho nên, anh ấy không hề biết.

- Nhưng cậu làm vậy quá bất công với anh ấy. Cậu định cứ tiếp tục như vậy sao?

Lâm Phi Phi không khỏi nghĩ đến mình, nghĩ đến Hoắc Minh Lăng. Gã lên giường với em gái mình, còn muốn cột chặt lấy mình. Người như vậy thật sự quá ích kỷ, quá đáng giận.

Lâm Toa Toa bắt đầu đi lắc đầu,

- Tớ từng có ý định chia tay Hàn Phong, nhưng vẫn chưa có cơ hội mở miệng.

- Cái gì, cậu chia tay Hàn Phong? Toa Tao, cậu tỉnh táo một chút đi. Triệu Dĩ Thành là một cù cái trắng lảng nhãng. Giờ hắn còn làm chuyện kia với Mễ Lạp trong phòng. Cậu định buông bỏ Hàn Phong vì một người đàn ông như vậy à?

Lâm Phi Phi một lần nữa chấn động.

Lâm Phi Phi rất thân với Hàn Phong. Năm đó anh ta cũng nổi tiếng trong trường các cô. Dáng người cao lớn, vô cùng đẹp trai, là kiểu mỹ nam khuôn mẫu tận xương tận tủy. Hơn nữa tính cách lại khiêm tốn, rất biết chăm sóc người khác.

Người đàn ông hoàn hảo như vậy, Lâm Toa Toa không muốn, lại đi chọn tên trắng hoa cực điểm Triệu Dĩ Thành. Lâm Phi Phi cảm thấy bất bình thay cho Hàn Phong.

Lâm Toa Toa lắc đầu:

- Tổng giám đốc lạm tình, tớ biết người như anh ấy không thể yêu. Tớ yêu anh ấy, tớ đã không thể tự kiềm chế, tớ yêu anh ấy mất rồi...

Lâm Toa Toa thú nhận cô đã yêu sự tà mị của Triệu Dĩ Thành, yêu sự cuồng dã của y, yêu sự không trời buộc của y. Không chỉ thân thể cô phản bội Hàn Phong, mà cả trái tim cô cũng phản bội rồi. Cô đã không còn xứng với người đàn ông tốt như Hàn Phong nữa.

Lâm Phi Phi không còn chút sức lực, ngồi phịch xuống ghế của mình. Cô biết, lúc này cô có nói gì cũng vô dụng.

- Được, đây là con đường cậu đã chọn. Hy vọng cậu sẽ không hối hận. Còn Hàn Phong, nếu trong lòng cậu đã không có anh ấy, thì mau chia tay với người ta đi, trả tự do lại cho người ta.

Câu này, Lâm Phi Phi muốn nói với Hoắc Minh Lăng nhất. Nhưng đáng tiếc, Hoắc Minh Lăng sẽ không từ bỏ cô....

Một ngày làm việc nhanh chóng trôi qua, đảo mắt đã đến giờ tan tầm.

Lâm Phi Phi và Lâm Toa Toa cùng nhau ra khỏi Tập đoàn Triệu thị, không ngờ vừa ra cửa Hàn Phong đã chờ sẵn ở ngoài.

Dưới ánh nắng chiều, Hàn Phong mặc chiếc quần jean màu xanh, chiếc áo thun trắng cổ chữ V. Trông đơn giản nhưng lịch lãm, đẹp trai, tràn đầy sức sống, có một loại khí chất mỹ nam riêng.

Về đẹp đó hấp dẫn ánh nhìn của không ít cô gái tri thức vừa tan tầm.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Về Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 13: Gặp kẻ thâm loạn

- Toa Toa, Lâm Phi Phi.

Hàn Phong nhìn thấy Lâm Phi Phi cùng Lâm Toa Toa bước ra, lập tức tươi cười bước đến.

- Hàn Phong... sao anh đột nhiên đến đây? Sao không gọi điện cho em trước?

Trong lòng Lâm Toa Toa có chút chột dạ.

- Anh muốn tạo cho em một sự bất ngờ!

Hàn Phong nói:

- Anh nghe nói gần đây mới mở một nhà hàng Tây. Bò bít-tết nấu ngon lắm. Chúng ta đi ăn thử đi!

- Được!

Lâm Toa Toa do dự một chút, liền đồng ý. Hẹn ngày không bằng gặp ngày, hôm nay nói chuyện rõ ràng với Hàn Phong vậy.

Lâm Phi Phi nhìn thấy ánh mắt kiên định của Lâm Toa Toa, cũng hiểu suy nghĩ của Lâm Toa Toa. Nếu vậy, cô cũng không tiện ở lại, đang định tìm cớ bỏ đi.

Hàn Phong lại nói:

- Lâm Phi Phi, em cũng đi cùng chứ. Đừng nói là em phải về với Hoắc Minh Lăng đấy nhé. Khó khăn lắm mới gặp em được một lần, nhất định phải uống một ly mới được.

- Cái này... thôi được!

Lâm Phi Phi khó xử thoáng nhìn Lâm Toa Toa. Thấy vẻ mặt cầu xin của Lâm Toa Toa, cô đành gật đầu.

Ba người cùng đến nhà hàng Tây, ai nấy đều chọn một phần bò bít-tết.

Ăn được một nửa, Lâm Phi Phi lấy cớ đi toilet, giành lại không gian cho Lâm Toa Toa và Hàn Phong, để hai người nói chuyện rõ ràng với nhau.

Ai ngờ, Lâm Phi Phi vừa vào toilet thì đụng phải một người đàn ông trung niên mập mạp uống say như chết, lao đảo đi theo vào toilet nữ.

- A...

Lâm Phi Phi sợ tới mức hét lên một tiếng, muốn giành cửa chạy trốn, nhưng lối ra đã bị cơ thể mập mạp kia chặn kín.

- Ô, người đẹp... sao em lại vào nhà vệ sinh nam...

Người đàn ông mập không biết mình đã vào sai chỗ, cặp mắt say lờ đờ hơi mở, nhìn đôi chân 43 phân thon dài của Lâm Phi Phi đến hoa mắt.

- Ông... ông... tránh ra, tôi muốn ra ngoài.

Lâm Phi Phi rút người lại muốn lách qua bên cạnh tên mập để ra ngoài.

- Người đẹp, đã đến rồi sao còn vội đi, đến đây, cùng anh uống mấy ly nào...

Đầu lưỡi tên mập uốn lên, cười hắc hắc nói. Cánh tay to ôm một cái, kéo Lâm Phi Phi vào lòng. Còn cái miệng hôi hám thì kề sát lên đôi môi căng mọng của Lâm Phi Phi.

- A... đừng, thả tôi ra, thả tôi ra, cứu...

Lâm Phi Phi hoảng sợ cào loạn, móng tay bén nhọn lập tức để lại vài vết máu trên mặt tên mập.

- A... đau chết ông đây rồi!

Tên mập kêu lên đau đớn, rượu liền tỉnh đi ba phần, nhưng nhìn thấy Lâm Phi Phi như con mèo hoang trong lòng, dưới sự kích thích của rượu, dục vọng trong cơ thể càng tăng thêm. Khuôn mặt mập mập cười dữ tợn, hắn ta chụp lấy cổ áo Lâm Phi Phi, roẹt một tiếng, áo sơ mi trắng của Lâm Phi Phi rách một mảng lớn.

Bộ ngực trắng như tuyết lập tức lộ ra hơn phân nửa.

Tên mập vừa nhìn thấy, thú tính trong người lại dâng lên cuộn cuộn, tay kia định xé chiếc váy ôm lấy vòng hông cao vút của Lâm Phi Phi.

- A... dừng... có ai không, cứu tôi với...

Lâm Phi Phi liều chết giãy dụa.

Tiếng hét chói tai của cô cũng lập tức kéo không ít người đến.

Nhưng không ai dám bước lên cứu cô.

- Cứu tôi với...

Lâm Phi Phi cầu khẩn những người đứng ngoài cửa, lúc này, trong lòng cô thật sự muốn chết.

- Dừng tay!

Một cái bóng màu trắng xông vào, vung một nắm đấm, đánh cho tên trung niên mập mập đang đè trên người Lâm Phi Phi bay đi hai ba mét, cuối cùng đập đầu vào vách tường toilet. Bóng máu bắn ra bốn phía, chớp mắt, hắn ta rơi vào hôn mê.

Lâm Phi Phi vẫn còn kinh hoàng ngẩng đầu lên, người tới là Hàn Phong.

- Lâm Phi Phi, em không sao chứ, đừng sợ, đừng sợ, có anh đây, đừng sợ...

Hàn Phong cởi áo mình, khoác lên bộ ngực đã lộ ra ngoài của Lâm Phi Phi. Sau đó, liền ôm chặt Lâm Phi Phi vào lòng, vẽ mặt đau lòng, giống như người con gái mà anh yêu quý đang chịu nhục nhã vậy.

Lâm Phi Phi thật sự bị dọa, vừa chạm vào lồng ngực rộng ôn hòa của Hàn Phong, lập tức không kiềm được khóc òa lên.

- Phi Phi, Hàn Phong, hai người...

Lâm Toa Toa vội chạy đến, nhìn thấy cảnh này, trong lúc nhất thời, há hốc mồm kinh ngạc.

Lâm Phi Phi nghe thấy giọng Lâm Toa Toa, lập tức thức tỉnh trong cơn sợ hãi, vội vàng đẩy Hàn Phong đang ôm chặt cô ra, xấu hổ nhìn về phía Lâm Toa Toa,

- Toa Toa, cậu đừng hiểu lầm, tớ và Hàn Phong... ban nãy tớ...

Lâm Toa Toa lắc đầu cười cười,

- Không cần nói gì hết, tớ biết hết rồi, tiễn cậu về nhà trước đã.

- ... Được.

Lâm Phi Phi gật gật đầu, nhưng không biết vì sao, cô cảm thấy, nụ cười của Lâm Toa Toa có gì đó rất kỳ lạ.

Lúc Hàn Phong và Lâm Toa Toa tiễn Lâm Phi Phi về nhà, Hoắc Minh Lăng vẫn còn tăng ca ở công ty. Lâm Tiêu Tiêu vẫn còn học buổi tối ở trường, trong nhà chỉ có ba mẹ Lâm.

Vì không muốn hai ông bà lo lắng, ba người không nói chuyện xảy ra ở nhà hàng Tây. Sau khi an ủi Lâm Phi Phi một lúc, Hàn Phong và Lâm Toa Toa mới yên tâm rời đi.

Hàn Phong đúng là rất biết quan tâm, đưa Lâm Phi Phi về rồi, anh lại tiễn Lâm Toa Toa về chỗ cô thuê. Có điều khi anh quay người định đi, Lâm Toa Toa đột nhiên kéo anh lại, cười yêu kiều,

- Hàn Phong, vào nhà uống ly cafe rồi hẵng đi!

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Về Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Rốt cuộc ai phản bội ai

Hàn Phong cười nhạt, lắc đầu:

- Không cần, em nghỉ ngơi sớm đi.

Lâm Toa Toa như ăn phải cây đinh, trong lòng không khỏi tức giận. Cô đã nói như vậy, rõ ràng là chủ động giữ anh ta lại, vậy mà tên ngốc này...

Theo lý thuyết cô và Hàn Phong có quan hệ bạn trai bạn gái, vốn nên thuê nhà chung. Nhưng Hàn Phong và cô hai người ở hai nơi. Hơn nữa trước nay đều do cô chủ động với anh ta. Lần nào cũng do cô chủ động, nhưng dù sao cô cũng là con gái.

Chủ động nhiều quá, bản thân cô cũng cảm thấy mình ti tiện. Cho nên, vừa gặp phải thể tấn công nồng cuồng của Triệu Dĩ Thành, cô gần như không có sức chống đỡ, cả thể xác lẫn tinh thần đều đầu hàng.

- Anh vào đi, em có chuyện muốn nói với anh.

Thấy Hàn Phong xoay người định đi, sắc mặt Lâm Toa Toa lạnh lẽo, kéo Hàn Phong vào nhà, sau đó đóng cửa lại.

- Nói gì?

Ánh mắt Hàn Phong lóe lên, chẳng lẽ hành động bảo vệ Lâm Phi Phi của anh hôm nay, đã khiến Toa Toa nhận ra gì đó?

Lâm Toa Toa không nói hai lời, một tay đẩy Hàn Phong xuống sofa, sau đó tự cởi giày cao gót, ngồi lên người Hàn Phong. Hai tay cũng dứt khoát cởi nút áo sơ mi trên người, lập tức, phong quang kiều diễm trước ngực hiện ra.

Sau đó, cô bắt đầu cởi quần áo Hàn Phong.

- Toa Toa, em làm gì vậy?

Hàn Phong thấy thái độ đó của Toa Toa, không khỏi thắc mắc.

Cô ấy đang muốn cường bức anh sao?

Trước đây lúc Toa Toa dụ dỗ anh, không thô bạo và trực tiếp như bây giờ.

- Làm cái gì? Đương nhiên là làm tình rồi!

Hai tay Lâm Toa Toa đưa ra định cởi thắt lưng của Hàn Phong.

- Toa Toa...

Hàn Phong vội chụp lấy bàn tay bé nhỏ của cô:

- Hôm nay em bị làm sao vậy?

- Em bị làm sao, anh còn hỏi em bị làm sao? Em đang muốn hỏi anh đây, rốt cuộc anh làm sao vậy?

Đôi mắt Lâm Toa Toa đỏ lên, nước mắt sắp trào ra, cô đánh lên lồng ngực rắn chắc của Hàn Phong một hồi:

- Rốt cuộc em có phải là bạn gái của anh không? Vì sao anh lạnh lùng với em vậy? Em không đủ xinh đẹp à, em không đủ gợi cảm à? Mỗi lần bảo anh làm tình với em đều giống như bắt anh uống thuốc vậy. Rốt cuộc cơ thể anh có bị gì không, hay trong lòng anh căn bản không có em?

Hàn Phong nghe xong, trong mắt lập tức lộ vẻ áy náy cực độ, anh không hề né tránh, để mặc cho Lâm Toa Toa đánh.

- Anh nói đi, anh nói đi...

Lâm Toa Toa thấy anh trầm mặc, trong lòng càng thêm tức giận. Sau đó nói:

- Có phải người anh thích là Lâm Phi Phi không?

- Anh... em đừng nói linh tinh, người ta có chồng sắp cưới rồi.

Hàn Phong hơi luống cuống, đẩy Lâm Toa Toa đang đè trên người anh ra. Rồi vội đứng dậy, không dám nhìn thẳng vào mắt Lâm Toa Toa.

Lâm Toa Toa cười thê lương:

- Quả nhiên là như vậy. Hóa ra anh thật sự thích cô ấy. Vậy sao năm đó ở trường anh không trực tiếp theo đuổi cô ấy, mà lại theo đuổi tôi?

Hàn Phong bị Lâm Toa Toa ép hỏi, cũng bực bội, vô thức hét rống lên những lời trong lòng.

- Vì lúc đó cô ấy đã yêu Hoắc Minh Lăng, nên anh chỉ có thể...

Lời vừa ra khỏi miệng anh lập tức biết mình lỡ lời, vội vàng dừng lại.

Lâm Toa Toa đã nghe rõ ý của anh, cô đứng dậy, cài lại từng nút áo trên áo mình, sau đó lạnh lùng nói:

- Cho nên, anh chỉ có thể rút lui theo đuôi tôi. Vì tôi là bạn thân nhất của cô ấy. Theo đuôi tôi, có thể tiếp cận được cô ấy, tôi nói có đúng không?

- Toa Toa, anh... anh xin lỗi em, thật sự xin lỗi em.

Đến lúc này, Hàn Phong chỉ có thể thừa nhận.

Đúng vậy, anh đã lợi dụng Lâm Toa Toa. Mấy năm nay, người anh thật sự thích là Lâm Phi Phi. Cho đến giờ cũng chỉ có mình cô ấy. Đáng tiếc Lâm Phi Phi lại yêu Hoắc Minh Lăng. Vừa tốt nghiệp, hai người đã đính hôn, anh chẳng còn bất kỳ cơ hội nào.

Nhưng anh vẫn thích cô, lúc nào cũng muốn được nhìn thấy cô. Để có lý do quang minh chính đại ở cạnh cô, anh suy nghĩ ba lần bảy lượt, cuối cùng chỉ có một con đường duy nhất là trở thành bạn trai Lâm Toa Toa, bạn thân của Lâm Phi Phi.

- Đã vậy, chúng ta chia tay đi!

Lâm Toa Toa hít sâu một hơi, cuối cùng cũng nói ra được câu nói cô nhẫn nhịn cả một ngày này.

Hàn Phong không dám tin ngẩng đầu lên. Sau khi biết rõ tất cả những chuyện này, Lâm Toa Toa vẫn bình tĩnh nói chia tay anh, anh còn tưởng cô chắc chắn sẽ làm loạn một trận.

Nhưng, chỉ có một cách giải thích, tình cảm của anh với Lâm Toa Toa vốn không thật. Còn tình cảm của Lâm Toa Toa đối với anh cũng không sâu đậm gì.

- ... Được, anh đồng ý chia tay.

Hàn Phong cười khô, tất cả đều do anh tự chuốc lấy.

Lâm Toa Toa thấy Hàn Phong đồng ý, không kìm được thở dài một tiếng.

Vốn là cô đi sai đường trước, nhưng đến lúc chia tay, cuối cùng Hàn Phong lại là người đuối lý.

Thực ra, nếu trước kia cô biết rõ người Hàn Phong thực sự thích là Lâm Phi Phi, chắc chắn cô sẽ không kìm được tức giận, chẳng những sẽ không tha thứ cho Hàn Phong, mà càng không tha thứ cho Lâm Phi Phi. Nhưng bây giờ... cô chỉ muốn ở cạnh Triệu Dĩ Thành. Còn chuyện Hàn Phong thích Lâm Phi Phi lại trở thành lý do tốt để cô chia tay.

Lúc này, thậm chí cô còn hơi cảm kích Lâm Phi Phi. Cảm kích tên mập đáng chết giờ trò hèn hạ với Lâm Phi Phi trong toilet ngày hôm nay.

Đến lúc này, thật sự chẳng biết rốt cuộc là ai phản bội ai.

- Phong, tối nay đừng đi, có được không?

Lâm Toa Toa ôm Hàn Phong từ sau lưng, khuôn mặt xinh đẹp dán sát lên lưng anh,

- Coi như đêm nay, là đêm cuối của chúng ta đi!

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Vẻ Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Cố ý kích thích

Hàn Phong chậm rãi quay người, nhẹ nhàng bế bổng cô lên, dịu dàng cúi đầu nói:

- Được, đêm nay, đến lượt anh chủ động!

Với anh, việc đó coi như là một kiểu đền bù những thiệt thòi mà anh nợ cô trong những năm qua...

Hôm nay Lâm Phi Phi thật sự bị tên mập say rượu chết tiệt kia làm cho kinh hoàng, sớm đã lên giường ngủ. Ngủ đến nửa đêm, thì nghe thấy tiếng Hoắc Minh Lăng tăng ca trở về gõ cửa phòng cô.

Lâm Phi Phi vội cảnh giác bò xuống giường, đi đến cửa, hỏi vọng ra:

- Chuyện gì?

Sáng nay Hoắc Minh Lăng cường bức cô, khiến lòng cô vẫn còn sợ hãi. Sao bây giờ dám mở cửa cho Hoắc Minh Lăng vào phòng cô chứ?

- Em mở cửa ra trước đi, anh có chuyện cần hỏi em.

Lông mày Hoắc Minh Lăng nhíu lại. Sáng nay sau khi gã phát hiện Lâm Phi Phi trở nên đặc biệt miễn cảm, trong đầu gã luôn xuất hiện một nghi vấn. Rốt cuộc có phải Lâm Phi Phi đã bị gã đàn ông khác phá trinh rồi không?

Cho nên cả ngày nay gã đi làm mà trong lòng không yên, xảy ra khá nhiều sai sót, nên mới phải tăng ca đến bây giờ.

- Có việc gì anh đứng ngoài cửa nói đi, tôi ngủ rồi.

Có đánh chết Lâm Phi Phi cũng không mở cửa.

Hoắc Minh Lăng nghe vậy, đè nén cơn giận cả ngày trời trong lòng, gã thấp giọng, ngọt ngào dỗ dành:

- Phi Phi, chúng ta nhất định phải làm đến mức này sao? Em mở cửa đi, chúng ta từ từ nói chuyện.

- Tôi đã không còn gì để nói với anh nữa.

Lâm Phi Phi vẫn rất cảnh giác:

- Anh đừng có ồn ào nữa, đánh thức ba mẹ tôi dậy, hình tượng con rể tốt của anh mất hết đấy.

- Em... được, vậy em ngủ đi.

Hoắc Minh Lăng rõ ràng đã giận đến mức nghiến răng nghiến lợi, nhưng cuối cùng vẫn đè nén tất cả lửa giận xuống. Gã không tin Lâm Phi Phi có thể trốn trong phòng ngủ cả đời.

Không ngờ, gã quay trở về phòng mình trong cơn tức giận, thì trên chiếc giường rộng lớn kia của gã, đã có một cô gái kêu gọi nằm sẵn, đợi gã đã lâu.

- Anh rể, cuối cùng anh cũng về rồi!

Vừa nghe thấy tiếng mở cửa, Lâm Tiêu Tiêu nằm trên giường chỉ mặc bộ nội y sexy màu hồng nhạt chậm rãi xoay người lại. Mị nhân như tợ, đôi môi mềm mại hé mở. Đôi nhũ hoa dưới sự hỗ trợ của bộ nội y sexy càng thêm sinh động, đẹp tuyệt, không thể tả bằng lời.

Vừa liếc mắt, bên dưới cửa Hoắc Minh Lăng đã đứng thẳng lên,

- Sao em lại ở phòng anh? Coi chừng bị ba mẹ phát hiện.

- Không sao đâu, tối nay em bảo ba với mẹ em ngủ chung rồi. Em ngủ có một mình, muốn đi giường nào thì đi.

Lâm Tiêu Tiêu nhếch môi cười quyến rũ. Tối qua vì mẹ Lâm muốn ngủ cùng cô, nên mới hại cô cả đêm không thể sang phòng Hoắc Minh Lăng tìm gã. Tối nay, cô sẽ không phạm phải sai lầm đó.

- Tiểu yêu tinh, một tối mà cũng không nhịn được à.

Hoắc Minh Lăng vừa nghe xong lập tức cởi quần áo. Sau đó nhào lên Lâm Tiêu Tiêu đang nằm trên giường, hai người điên cuồng dây dưa một lúc.

- Ừm..

Khi Hoắc Minh Lăng tiến thẳng vào cơ thể cô, Lâm Tiêu Tiêu cố gắng đè nén cuối cùng không kìm được đã kêu lên một tiếng tiêu hồn.

Hoắc Minh Lăng trong đầu lóe lên một suy nghĩ, eo càng thêm dùng dùng sức đẩy về phía trước một cái:

- Kêu cho anh, kêu lớn lên!

- Sẽ bị ba mẹ nghe thấy đó...

Lâm Tiêu Tiêu còn đang do dự.

- Đừng sợ, ba mẹ em sẽ nghĩ rằng chị em đang kêu thôi.

Hoắc Minh Lăng nhếch đôi môi mỏng, trong lòng tà ác nghĩ: Lâm Phi Phi, cô không cho tôi, vậy tôi chơi em gái cô. Để cho cô chính tai nghe thấy em gái cô sung sướng lên tiên dưới háng tôi như thế nào.

Hơn nữa, tiếng kêu trên giường của Lâm Tiêu Tiêu rất tiêu hồn, hoàn toàn không giống giọng nói của cô thường ngày. Cho nên dù ba mẹ Lâm có nghe thấy cũng không phân biệt được.

- A... a...

Lâm Tiêu Tiêu nghe Hoắc Minh Lăng nói vậy, lá gan cũng lớn hơn, bắt đầu thờ dốc.

- Gọi chồng ơi!

Hoắc Minh Lăng nhấc hai chân Lâm Tiêu Tiêu đặt lên vai, bên dưới thúc mạnh.

- A, chồng ơi, chồng ơi, sâu quá, em không chịu được... a...

Lâm Tiêu Tiêu đâu còn sức mà nghĩ đến dụng ý của Hoắc Minh Lăng, hoàn toàn mê đắm trước sự dũng mãnh của Hoắc Minh Lăng.

Hoắc Minh Lăng cảm thấy vẫn còn chưa đủ, lật người Lâm Tiêu Tiêu, bảo cô làm tư thế chó mẹ bò trên giường, sau đó tiến vào từ phía sau. Bàn tay lớn cũng đánh mạnh lên cặp mông trắng tuyết của Lâm Tiêu Tiêu:

- Kêu lớn lên nữa đi, kêu cho anh...

- A... chồng ơi... a...

Lâm Tiêu Tiêu lập tức bị gã làm cho vừa đau vừa sướng, tiếng rên rỉ càng cao ngắt mất hồn.

Căn nhà thuê này không lắp thiết bị cách âm, căn bản không có hiệu quả cách âm gì. Cho nên, Lâm Phi Phi ở phòng bên cạnh và cha mẹ Lâm ở phòng đối diện, gần như đều có thể nghe thấy tiếng rên của Lâm Tiêu Tiêu.

- Không biết xấu hổ, tên Hoắc Minh Lăng khốn nạn anh, anh là đồ cảm thú...

Lâm Phi Phi kéo mền phủ kín đầu, cô không muốn nghe thấy những âm thanh dâm loạn này.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Vẻ Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Lần đầu tiên đi câu lạc bộ

Không phải những âm thanh này khiến cô đau khổ, mà là buồn nôn, vô cùng buồn nôn.

Còn ở một phòng khác ba mẹ Lâm vốn đã ngủ say cũng bị đánh thức.

- Ôi trời, ông xem con gái ngoan của ông kia, nửa đêm canh ba còn giãy vò người ta. Kêu lớn như vậy, không sợ hàng xóm nghe thấy à. Nó có còn biết mặc cỡ không vậy!

Mẹ Lâm bị tiếng rên của Lâm Tiêu Tiêu làm cho đỏ mặt, cả người nóng bừng.

Bà vô thức cho rằng Lâm Phi Phi đang rên. Vì dù thế nào bà cũng không thể tưởng tượng được Lâm Tiêu Tiêu sẽ bò lên giường anh rể.

Ba Lâm nghe thấy cũng vô cùng xấu hổ,

- Ngủ đi, ngủ đi, chuyện của con trẻ chúng ta bớt quan tâm thôi. Huống hồ đây còn là chuyện khuê phòng.

Dù nói vậy, nhưng trong lòng cũng cảm thấy kỳ quái. Lâm Phi Phi do một tay ông nuôi lớn. Đứa trẻ đó luôn bảo thủ rụt rè, sao đêm nay lại... phóng khoáng như vậy?

Mẹ Lâm sao ngủ được. Lừa dục toàn thân của bà bị Lâm Tiêu Tiêu đốt hết lên rồi, bà đẩy ông bạn già, xấu hổ nói:

- Ông à, ông xem... hình như cả thảy chúng ta không làm chuyện đó rồi, chỉ bằng giờ chúng ta cũng...

- Cái này... không được, bọn nhỏ nghe thấy không hay đâu.

Ba Lâm vội lắc đầu.

- Bọn nó còn nghe thấy gì, không thấy chúng đang khí thế ngất trời à, đến đi mà!

Mẹ Lâm nói xong, liền chui vào trong chăn.

- Chậm một chút, chậm một chút, đều già lợm khòm rồi còn...

Ba Lâm khó xử thấp giọng kêu lên.

Tuy hai ông bà đã cố đè nén động tĩnh, nhưng Lâm Phi Phi vẫn loáng thoáng nghe thấy.

Cô vừa tức vừa thẹn.

Đến lúc này rồi, ba mẹ cũng tham gia náo nhiệt, thiệt là.

Lâm Phi Phi bọc lấy bộ drap, mở tủ quần áo ra, trốn vào đó. Tuy âm thanh nhỏ đi nhiều, nhưng vài tiếng động vẫn chui vào tai.

Lúc này, Lâm Phi Phi lại nhớ đến người đàn ông dịu dàng như ngọc kia.

- Lúc này, không biết anh ta đang làm gì?

Lâm Phi Phi núp trong tủ quần áo, trong đầu hồi tưởng lại từng chút từng chút về một ngày một đêm mà cô cùng Sở Tây Hàng điên cuồng quẩn quýt. Sâu trong đáy lòng, sự nhớ nhung đối với Sở Tây Hàng càng lúc càng sâu đậm.

Cả đêm, Lâm Phi Phi căn bản không ngủ. Nửa đêm đầu là bị Hoắc Minh Lăng và Lâm Tiêu Tiêu dày vò. Nửa đêm sau... khuôn mặt Sở Tây Hàng luôn hiện lên trong đầu cô, cô không thể nào đi vào giấc ngủ được.

Tình cảnh này, xảy ra ba ngày liên tục.

Hoắc Minh Lăng và Lâm Tiêu Tiêu giày vò hàng đêm bên cạnh khiến cô không thể nào ngủ được. Cuối cùng mẹ Lâm không chịu nổi, tìm Hoắc Minh Lăng và Lâm Phi Phi nói chuyện, muốn hai người chú ý, nhỏ tiếng một chút.

Hoắc Minh Lăng cười cười, gạt đầu đồng ý.

Lâm Phi Phi cảm thấy buồn cười, nhưng lại không thể vạch trần.

Cô sợ ba mẹ không chịu được đả kích này. Hơn nữa, mẹ Lâm còn bị bệnh tim.

Ngày thứ tư, tiếng rên rỉ mất hồn bên cạnh lại vang lên. Lâm Phi Phi không nhịn được nữa, cô thay quần áo, cầm túi đồ, xông ra khỏi cửa.

Hai người bọn họ đã thích làm như vậy, vậy cô để đất diễn lại cho họ.

Nhưng đi trên con đường vắng vẻ, Lâm Phi Phi không biết mình nên đi đâu.

Móc điện thoại ra, Lâm Phi Phi bấm số điện thoại của Lâm Toa Toa.

- Alo, Phi Phi, tìm tớ có chuyện gì không?

Đầu bên kia truyền đến giọng của Lâm Toa Toa, có điều bên cạnh có vẻ rất ồn ào.

- Toa Toa, tớ không có chỗ để đi, tớ đến nhà cậu một đêm được không?

Vừa nghe thấy giọng nói quen thuộc của Toa Toa, mũi Lâm Phi Phi nóng lên, suýt nữa thì rơi lệ.

- À? Nhưng bây giờ tớ không ở nhà, tớ... đang ra ngoài với Tổng giám đốc.

Lâm Toa Toa khó xử nói.

- Vậy... vậy thì thôi, thực ra tớ cũng không sao, hai người tiếp tục đi.

Vừa nghe nói mình đang quấy rầy chuyện tốt của người ta, Lâm Phi Phi vội vàng cúp điện thoại.

Ôm điện thoại bất lực ngồi chồm hóm trên mặt đất, Lâm Phi Phi thật sự rất nhớ, rất nhớ Sở Tây Hàng.

Đáng tiếc, lần trước lúc Sở Tây Hàng hỏi số điện thoại của cô, cô lại cho người ta số giả. Không biết, hắn có tìm cô không, dù có tìm, chắc chắn cũng

chẳng tìm thấy cô.

Nếu hán không tìm thấy cô, vậy thì cô đi tìm hán!

Ý nghĩ này vừa dâng lên, Lâm Phi Phi không do dự nữa. Bỏ qua số điện, cô liền thấp thỏm đi đến Câu lạc bộ Ashley - Động tiêu tiền xa hoa lớn nhất thành phố A.

Ngày đó, Lâm Phi Phi đã gọi điện cho Câu lạc bộ Ashley để tìm anh chàng trai bao kia. Đến giờ, Lâm Phi Phi vẫn nghĩ Sở Tây Hàng là trai bao của Câu lạc bộ Ngưu lang này...

Câu lạc bộ Ashley, là nơi chuyên cung cấp dịch vụ vui chơi cho thân sĩ thượng lưu. Trang trí vô cùng xa hoa, quy mô rất lớn, dịch vụ công chúa DJ, karaoke, mát xa, rửa chân, ngủ cùng đều có.

Lần đầu tiên Lâm Phi Phi bước vào một hộp đêm trụ lạc và tràn đầy dục vọng này, trong lòng hơi sợ hãi. Nhưng cô vẫn lấy hết dũng khí nói với nhân viên phục vụ tiếp đón mình:

- Tôi muốn tìm... Sở Tây Hàng!

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Về Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Sức hấp dẫn của mỹ nữ

Anh chàng nhân viên phục vụ trẻ tuổi đẹp trai nở nụ cười lễ phép chuyên nghiệp:

- Xin hỏi tiểu thư là bạn của Sở tiên sinh à? Cô có hẹn trước không?

Lâm Phi Phi lắc đầu:

- Tìm anh ta phải hẹn trước à? Anh ta bận rộn vậy sao?

Nghĩ lại, Sở Tây Hàng đẹp trai dịu dàng như vậy, phụ nữ thích hán chắc chắn là rất nhiều, trái tim Lâm Phi Phi bất giác như chìm xuống biển.

Nhân viên phục vụ nói:

- Xin lỗi, nếu cô không phải bạn của Sở tiên sinh, cũng không có hẹn trước với Sở tiên sinh, xin thứ lỗi, tôi không thể dẫn cô đi quấy rầy Sở tiên sinh. Xin hỏi cô còn cần phục vụ khác không?

- Vậy... cho tôi một ly BloodyMary!

Không gặp được Sở Tây Hàng, Lâm Phi Phi thật sự không muốn quay về như vậy. Quay về tiếng rên rĩ kia cũng khiến cô không thể ngủ yên. Chỉ bằng cứ ở đây uống một ly cho qua thời gian.

- Được, xin chờ một chút!

Nhân viên phục vụ lễ phép gật đầu, sau đó xoay người rời đi, không lâu sau mang đến cho Lâm Phi Phi một ly BloodyMary đỏ tươi.

Lâm Phi Phi vừa uống rượu, vừa quay đầu nhìn xung quanh. Nói không chừng, cô sẽ nhìn thấy Sở Tây Hàng, nếu như cô và hán thật sự có duyên.

- Ê, người đẹp, tôi có thể ngồi đây không?

Lúc này, một cô gái xinh đẹp trang điểm màu khói, mặc váy ngắn áo đen cổ sâu hình chữ V, cầm một ly rượu, khi cười có lúm đồng tiền đi đến trước mặt Lâm Phi Phi.

- Ừm..

Lâm Phi Phi ngẩn người, lập tức gật đầu,

- Được!

Nếu đối phương là một người đàn ông lạ lẫm, chắc chắn Lâm Phi Phi sẽ quả quyết từ chối. Nhưng đối phương là phụ nữ, tuyến cảnh giới của Lâm Phi Phi tự động giảm xuống.

Cô gái xinh đẹp ngồi xuống cạnh Lâm Phi Phi,

- Sao cô ngồi đây một mình uống rượu vậy, bạn trai cô đâu?

- Tôi không có bạn trai.

Lâm Phi Phi lập tức lắc đầu. Sau khi phát hiện gian tình giữa Hoắc Minh Lăng và Lâm Tiêu Tiêu, gã và cô đã không còn bất kỳ quan hệ gì nữa. Còn Sở Tây Hàng... hẳn chỉ là người đàn ông đầu tiên của cô, cách bạn trai còn xa lắm.

Cô gái xinh đẹp a nhẹ một tiếng, mông dịch sang, đến gần Lâm Phi Phi hơn, bàn tay can đảm đưa ra ôm lấy vòng eo nhỏ của Lâm Phi Phi, hơi thở như lan nói:

- Đã vậy, chúng ta có thể trở thành bạn tốt không?

Cơ thể Lâm Phi Phi cứng đờ, hành động của cô gái này thật quái dị. Hơn nữa trong lời nói dường như có ám chỉ khác, chẳng lẽ cô gái này... đồng tính?

Lâm Phi Phi lập tức bị suy nghĩ của chính mình dọa cho sợ. Vội vàng đẩy cánh tay đang ôm eo mình của cô gái xinh đẹp ra, khuôn mặt đỏ bừng, cô đứng bật dậy, la lên:

- Tôi... tôi chỉ thích đàn ông.

Cô gái xinh đẹp chấn động. Dường như không ngờ Lâm Phi Phi lại nói trắng ra như vậy. Cô ta cười khẽ, kéo tay Lâm Phi Phi, Lâm Phi Phi liền ngã xuống ngồi lên hai chân cô ta.

- Tôi cũng thích đàn ông. Nhưng đôi lúc cũng thay đổi khẩu vị, thích phụ nữ. Đều là phụ nữ, cô cũng có thể như vậy. Có muốn thử không, kích thích lắm.

Cô gái xinh đẹp dụ dỗ nói.

- Không... không muốn!

Lâm Phi Phi bị những lời lẽ to gan của cô ta làm cho xấu hổ đến mức tai đỏ bừng. Cô giãy dụa muốn đứng dậy, nhưng eo lại bị cô gái xinh đẹp giữ chặt, hơn nữa hai tay cũng bị cô ta nắm chặt, căn bản không có cách nào thoát thân.

Trong lúc nhất thời, Lâm Phi Phi vừa tức lại sợ, đôi mắt đỏ lên, hơi ươn ướt.

- Thả cô ấy ra!

Lúc này, một giọng nói quen thuộc, dịu dàng mang theo chút lửa giận vang lên trên đỉnh đầu Lâm Phi Phi. Một giây sau, Lâm Phi Phi liền bị một đôi cánh tay dài kéo ra khỏi sự kiềm chế của cô gái xinh đẹp, ngã vào một vòng ngực rộng rãi ấm áp.

Lâm Phi Phi ngẩng đầu nhìn lên, đúng là Sở Tây Hàng mà cô ngày nhớ đêm mong.

Ôm chặt Lâm Phi Phi bị dọa cho toàn thân run rẩy trong lòng, Sở Tây Hàng nhìn chằm chằm cô gái xinh đẹp kia, lạnh lùng nói:

- Cô lại đến đây làm loạn à? Cô đúng là hết thuốc chữa rồi. Cô ấy là người phụ nữ của tôi, sau này, cô không được phép đụng đến một sợi tóc của cô ấy!

Cô gái xinh đẹp cười cười, nói:

- Muốn tôi không đụng vào cô ấy, vậy thì anh trông chừng cô ấy cẩn thận vào!

Nói xong, vút cho Lâm Phi Phi một cái nhìn phong tình vạn chủng, cô ta uốn éo người bỏ đi.

Lâm Phi Phi dựa vào ngực Sở Tây Hàng, trái tim điên cuồng nhảy nhót vì câu nói “Cô ấy là người phụ nữ của tôi” của Sở Tây Hàng. Hô hấp cũng hơi hỗn loạn.

- Em không sao chứ, không bị sợ chứ?

Sở Tây Hàng tưởng Lâm Phi Phi bị chuyện đồng tính quấy nhiễu dọa cho sợ hãi, anh cúi đầu, ánh mắt dịu dàng nhìn Lâm Phi Phi.

- Không... sao.

Lâm Phi Phi vội vàng lắc đầu, nói tránh đi:

- Anh quen cô gái đó?

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Về Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 18: Trò chơi trong phòng bao riêng

Nghe giọng điệu Sở Tây Hàng ban nãy, chắc chắn họ quen biết nhau.

- Ủ.

Sở Tây Hàng gật gật đầu, nhưng rõ ràng hắn không muốn nói nhiều về cô gái kia, bèn chuyển chủ đề:

- Em đến đây làm gì?

Lâm Phi Phi nhỏ giọng đáp:

- Tôi đến... tìm anh.

- Tìm anh?

Sở Tây Hàng có chút kinh ngạc, sắc mặt nghiêm nghị nói:

- Chịu tới tìm anh rồi à, sao hôm đó em lại cho anh số điện thoại giả? Làm anh tìm em đến phát điên mà không thể tìm được. Anh nhớ em đến phát điên rồi.

- Lúc ấy... tôi nhớ nhầm.

Lâm Phi Phi nói dối, cô sợ nếu cô nói cố ý cấp số điện thoại giả, chắc chắn Sở Tây Hàng sẽ giận cô.

- Có thật không?

Sở Tây Hàng không tin, nhưng, Lâm Phi Phi đã chịu chủ động đến tìm hắn, dĩ nhiên hắn cũng không có ý định truy cứu thêm,

- Được rồi, tạm tha cho em lần này. Đi theo anh, anh giới thiệu bạn bè của anh để em làm quen.

Nói xong, không đợi Lâm Phi Phi đồng ý anh đã kéo cô đi vào một phòng bao riêng xa hoa.

Lâm Phi Phi vừa bước vào liền há hốc mồm.

Trong phòng bao riêng, ánh đèn nhấp nháy, tiếng nhạc như sấm, có ba nam ba nữ. Trong đó một cặp nam nữ là Triệu Dĩ Thành và Lâm Toa Toa.

- Phi Phi, sao cậu cũng tới đây?

Thấy Lâm Phi Phi bị Sở Tây Hàng kéo vào, Lâm Toa Toa vốn đang rúc trong ngực Triệu Dĩ Thành lập tức kinh ngạc đứng lên.

Triệu Dĩ Thành không lên tiếng, nhưng lông mày y hơi cau lại. Ánh mắt y nhìn chăm chăm bàn tay nhỏ bé của Lâm Phi Phi bị Sở Tây Hàng nắm chặt, khóe miệng nở nụ cười tà mị nhưng vô cùng lạnh lùng.

- Toa Toa, hóa ra cậu ở đây.

Lâm Phi Phi vui mừng kéo tay Lâm Toa Toa.

- Hai người quen nhau?

Sở Tây Hàng kinh ngạc hỏi.

Không đợi Lâm Phi Phi giải thích, Triệu Dĩ Thành bắt chéo hai chân ngồi trên sofa đã cười tà nói:

- Đầu chỉ quen, cô ấy chính là Thư ký trưởng bảo thủ trình tiết kia của tôi đấy. Vừa mới nhắc đến cô ấy, đúng là vừa nhắc Tào Tháo, Tào Tháo tới.

Sở Tây Hàng nghe xong, sắc mặt lập tức lạnh xuống, một tay kéo Lâm Phi Phi vào lòng, nói với Triệu Dĩ Thành:

- Tổng giám đốc Triệu, cô ấy là người phụ nữ của tôi. Mong anh đừng dùng những từ ngữ như vậy để nói về cô ấy, nếu không, tôi trở mặt đấy.

Triệu Dĩ Thành dùng từ bảo thủ, trình tiết để mô tả về Lâm Phi Phi. Điều đó chứng tỏ y từng ra tay với Lâm Phi Phi, chẳng qua là chưa đắc thủ thôi. Nghĩ đến đây, trong lòng Sở Tây Hàng rất tức giận.

Triệu Dã Thành mỉm cười, nhấp nhẹ một ngụm rượu, không nói thêm gì.

Thái độ của y như vậy rõ ràng là nhượng bộ, điều này khiến Lâm Phi Phi không khỏi kinh ngạc.

Thân là thư ký trưởng của Triệu Dã Thành, cô ít nhiều cũng hiểu Triệu Dã Thành. Dù đứng trước hoặc sau lưng ai, y đều là một đế vương cao ngạo, chưa từng thấy y nhượng bộ bất kỳ ai.

Nhưng giờ y lại nhượng bộ Sở Tây Hàng, không ngờ thể diện của Sở Tây Hàng lại lớn như vậy.

Lâm Phi Phi không khỏi nhìn Sở Tây Hàng thêm mấy lần, cảm giác càng lúc càng thấy mông lung mơ hồ.

Lúc này, Sở Tây Hàng chỉ hai người đàn ông trẻ tuổi khác trong phòng bao riêng, giới thiệu với Lâm Phi Phi:

- Hai người họ đều là bạn bè chơi từ nhỏ đến lớn của anh. Cậu ấy tên Hứa Thần, cậu ấy là Mạc Tiểu Lâu.

- Chào các anh!

Lâm Phi Phi lễ phép chào hỏi, ánh mắt không khỏi nhìn thêm hai người mấy lần. Vì họ thật sự quá đẹp trai.

- Xin chào, anh là bác sĩ. Sau này em có bệnh lớn bệnh nhỏ gì cứ đến tìm anh. Anh giảm giá cho em 30%.

Hứa Thần là kiểu đàn ông còn đẹp hơn cả phụ nữ, đeo kính gọng bạc, mặc đồ trắng, trông rất nhã nhặn thanh tú.

- Có ai chào hỏi như cậu không, lần đầu gặp đã nói bệnh tật gì đó. Đúng là nhảm chán. Chị dâu, đừng để ý đến cậu ta, thằng nhãi đó gặp ai cũng nói mấy câu này, chị đừng để ý.

Mạc Tiểu Lâu tức giận thương cho Hứa Thần một cái cú đầu.

Cậu ta có làn da màu đồng khỏe khắn, ngũ quan rất anh tuấn, tương đối đẹp trai. Nhưng trong giọng nói lại mang vẻ cà lơ phất phơ. Vừa gặp mặt lần đầu đã gọi Lâm Phi Phi là chị dâu rồi.

Lâm Phi Phi bị cậu ta gọi như vậy hai má liền nóng lên, đành xấu hổ gật đầu.

Sau đó, mọi người đều ngồi xuống, cùng hát vài bài, lại uống thêm vài ly rượu. Rồi bắt đầu chơi bài.

- Các vị, mọi người đều chơi, nên phải chơi đặc biệt một chút. Thắng tiền thua tiền chẳng thú vị gì cả.

Mạc Tiểu Lâu hân hoan nói:

- Chi bằng chúng ta chơi cò đồ đi, ai thua thì bạn gái bên cạnh phải cò một món đồ, mọi người đồng ý không?

Nghe vậy, Lâm Phi Phi và Lâm Toa Toa đều thay đổi sắc mặt.

Hai cô gái xinh đẹp ngồi cạnh Mạc Tiểu Lâu và Hứa Thần thì che miệng cười trộm. Các cô vốn là mấy cô gái bồi rượu ở câu lạc bộ. Khách thích chơi thế nào các cô đều chiều thế ấy. Huống hồ, mấy trò chơi còn bốc lửa hơn đánh bài cò đồ, các cô đều đã từng chơi rồi, còn sợ gì nữa.

- Tôi không có ý kiến.

Hứa Thần nhún vai nói. Tuy anh ta là thiên sứ áo trắng, trị bệnh cứu người, nhưng chỉ giới hạn vào ban ngày, còn bên đêm anh ta thích làm gì thì làm.

- Tôi đồng ý.

Khóe môi Triệu Dã Thành nở nụ cười mỉm liếc nhìn Lâm Phi Phi sắc mặt tái nhợt.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Về Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Điên cuồng trong xe

- Vô vị!

Sở Tây Hàng liếc mắt nhìn Mạc Tiểu Lâu đưa ra chủ ý quỷ quái này trước tiên, ôm lấy vòng eo nhỏ của Lâm Phi Phi, đứng dậy, thản nhiên nói:

- Các cậu muốn chơi thì chơi đi, tôi không chơi với các cậu được, đi trước đây.

Nói xong, ôm lấy Lâm Phi Phi đi đến cửa phòng bao riêng.

- Này, Sở Tây Hàng, cậu đừng có nhỏ mọn như vậy được không? Chẳng lẽ lần này cậu thật lòng đấy à?

Mạc Tiểu Lâu rất kinh ngạc nhìn Sở Tây Hàng. Cuối cùng ánh mắt dừng trên người Lâm Phi Phi. Trong lòng cậu ta không thể không thừa nhận, Lâm Phi Phi là cô gái khác với những cô gái mà bình thường cậu gặp. Trên người cô có một khí chất sạch sẽ thanh khiết, khiến người ta không nỡ khinh nhờn.

Sở Tây Hàng căn bản không thêm để ý đến tiếng gọi của Mạc Tiểu Lâu, anh mở cửa, cùng Lâm Phi Phi bước ra ngoài.

Khỏe môi Hứa Thần nở nụ cười vui vẻ. Xem ra, lần này Sở Tây Hàng làm thật rồi.

Sắc mặt Triệu Dã Thành càng lúc càng lạnh. Nhìn Lâm Phi Phi kiên quyết từ chối mình giờ lại ngoan ngoãn đi theo Sở Tây Hàng, trong lòng y cháy lên ngọn lửa. Cảm giác này thực sự không dễ chịu gì.

Lâm Phi Phi cùng Sở Tây Hàng ra khỏi phòng bao riêng. Trong lòng lo lắng cho Tiểu Tiêu, Lâm Phi Phi giật giật góc áo của Sở Tây Hàng, lo lắng hỏi:

- Bọn họ thật sự sẽ chơi trò kia à? Bạn của tôi còn ở trong đó.

Sở Tây Hàng tất nhiên biết bạn mà Lâm Phi Phi nói là chỉ Lâm Toa Toa,

- Yên tâm đi, chỉ cần bạn em không chịu, Triệu Dã Thành sẽ không ép cô ấy. Đây là tác phong xưa nay của anh ta.

Tuy anh không quen thân với Triệu Dã Thành lắm, nhưng vì công việc gần đây, nên cũng có tụ tập mấy lần. Triệu Dã Thành là người cao ngạo từ trong xương tủy, y thích nhất là người khác cam tâm tình nguyện, còn ngược lại, y tuyệt đối sẽ không cưỡng cầu.

- Cũng đúng.

Lâm Phi Phi gật đầu.

- Giờ muốn đi đâu?

Ra khỏi câu lạc bộ Ashley, Sở Tây Hàng kéo Lâm Phi Phi lên xe.

- Đi đâu cũng được, nói chung tôi không muốn về nhà.

Nghĩ trong nhà xung quanh đều là tiếng rên hoan ái của Hoắc Minh Lăng và Lâm Tiêu Tiêu khi mây mưa, Lâm Phi Phi đã thấy buồn nôn.

Sở Tây Hàng nghe xong, lông mày khẽ giãn ra, anh đưa tay sang, kéo Lâm Phi Phi đang ngồi trên ghế phụ sang đùi mình. Lồng ngực rộng của anh dán chặt sau lưng Lâm Phi Phi, anh cúi đầu, khẽ cắn lên vành tai nhỏ đáng yêu của Lâm Phi Phi rồi dịu dàng nói:

- Về nhà anh, có được không?

Lâm Phi Phi bị anh cắn đến mức toàn thân run rẩy, cộng thêm lời mời mọc đầy mập mờ của anh, trong lúc nhất thời, xấu hổ đến mức vành tai đỏ lừ. Cô ngượng ngùng gật đầu, ừ nhẹ một tiếng.

Không ngờ, cái cúi đầu ngoan ngoãn này của cô lại rất động lòng người. Yết hầu Sở Tây Hàng xiết chặt, bên dưới lập tức đứng thẳng dậy. Anh liền xoay gương mặt nhỏ của Lâm Phi Phi lại, hôn mạnh lên đôi môi nở nang kiều diễm của cô. Anh phóng thích tất cả những nhớ nhung và dục vọng vào trong nụ hôn này.

- A...

Lâm Phi Phi bị Sở Tây Hàng bá đạo hôn mạnh, hôn đến mức cả người yếu ớt dựa hẳn vào ngực anh. Cho đến khi không thể nào thở nổi, Sở Tây Hàng mới buông cô ra.

- Bên ngoài nhiều người lắm..

Lâm Phi Phi mặt đỏ bừng thở dốc.

Sở Tây Hàng cười thoải mái một tiếng.

- Vậy được, chúng ta tìm nơi ít người.

Nói xong, anh liền khởi động xe, chiếc xe lao nhanh đi.

Lâm Phi Phi đứng dậy, định để anh chuyển tâm lái xe. Nhưng tay trái Sở Tây Hàng vẫn giữ tay lái, tay phải lại ấn Lâm Phi Phi ngồi lại đùi mình:

- Đừng nhúc nhích, cứ ngồi như vậy đi.

- Không được, như vậy sẽ làm ảnh hưởng đến việc lái xe.

Lâm Phi Phi khó xử.

Sở Tây Hàng nhếch môi cười khẽ,

- Anh nói được là được, em cứ ngồi đi, đứng rồi, em biết lái xe không?

- Không biết.

Lâm Phi Phi lắc đầu. Bản thân cô dĩ nhiên chưa đi học lái xe.

- Vậy để anh dạy em.

Sở Tây Hàng kéo tay Lâm Phi Phi đặt lên tay lái, bắt đầu cẩn thận chỉ dạy.

Lái xe không khó, dưới sự chỉ dạy vài lần của Sở Tây Hàng, Lâm Phi Phi cũng biết được đại khái. Cô ngồi trên đùi Sở Tây Hàng, hai tay giữ chặt tay lái, vui vẻ như đứa trẻ được kẹo.

Nhìn nụ cười tươi như hoa của Lâm Phi Phi, Sở Tây Hàng cũng vô cùng thoải mái.

Với thế ngồi này, Sở Tây Hàng vừa cúi đầu, là nhìn thấy “quả đào mật” trắng tuyết thẳng đứng trong cổ áo mở rộng của Lâm Phi Phi đang nhảy nhót theo chấn động của xe. Lập tức dục vọng vất vả lắm mới đè xuống được một lần nữa xông thẳng lên đầu. Tay phải anh như con rắn bắt đầu chui vào trong cổ áo Lâm Phi Phi, vừa chụp được quả bóng tròn tròn bên trong, liền yêu thích xoa nắn mãi không buông.

- A...

Lâm Phi Phi đang chuyên tâm lái xe kinh ngạc hét lên một tiếng, vội vàng run rẩy nói:

- Anh làm gì vậy, giờ đang lái xe, như vậy nguy hiểm lắm...

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Vẻ Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Diên cuồng trong xe (tiếp)

Sở Tây Hàng không chịu nghe theo,

- Cho anh đi, mấy ngày nay anh nhớ em lắm, nhớ lắm, nhớ lắm.

Lâm Phi Phi nghe vậy lòng không khỏi mềm nhũn, không từ chối nữa. Mấy ngày nay, cô cũng rất nhớ anh.

Không ngờ, Sở Tây Hàng lại một đường sờ thẳng xuống, tham lam tiến vào trong quần Lâm Phi Phi.

Lâm Phi Phi kẹp hai chân lại, muốn ngăn anh tiến tới, nhưng đã chậm. Ngón tay của Sở Tây Hàng đã chạm vào hạt đậu nhỏ hồng hồng của cô. Dù cô cố gắng kẹp chặt hai chân, cũng không cản được bàn tay anh bắt đầu hoạt động.

- Ừm...

Toàn thân Lâm Phi Phi run lên, tiếng rên nhẹ bắt gặp tràn ra khỏi miệng, hai chân vô thức buông lỏng.

Ngón tay Sở Tây Hàng thừa cơ hội chen vào cơ thể Lâm Phi Phi, bên trong truyền đến sức hút và nhiệt độ ấm áp khiến tâm thần anh không kìm được chấn động.

- A... đừng... chúng ta đang lái xe, thế này xảy ra tai nạn đấy...

Lâm Phi Phi lại kẹp chặt hai chân, quay đầu trừng mắt liếc nhìn Sở Tây Hàng.

- Đừng sợ, anh sẽ chú ý.

Sở Tây Hàng lái chậm lại, ngón tay lại lách vào trong lượn lờ vòng vòng.

- Anh... anh xấu chết đi được...

Lâm Phi Phi thực sự không cách nào nói được anh, bị chọc cho đôi môi mềm mại run rẩy, cả người ngứa ngáy nóng rực.

- Anh muốn vào.

Sở Tây Hàng vừa hôn cái cổ thon dài của Lâm Phi Phi, còn lưu lại một dấu hôn đẹp tuyệt trên đó.

- A, không được, đang lái xe mà...

Lâm Phi Phi kinh hãi vội đứng dậy, định đào tẩu.

Không ngờ khi cô đứng dậy, vừa hay lại điều chỉnh tư thế, Sở Tây Hàng ôm lấy eo cô, nhấn xuống một cái, dục vọng thẳng đứng liền vọt thẳng vào trong.

- A...

Lâm Phi Phi kêu lên một tiếng sợ hãi, nhưng lại có cảm giác, lúc này, đúng là quá thoải mái.

- Ừm...

Bị sự ảm áp chặt chẽ bao vây, cảm nhận được vô số sức hút như muốn hút cạn linh hồn, Sở Tây Hàng hơi ngửa đầu, khoe môi tràn ra một tiếng gầm nhẹ sáng khoái.

- Thoải mái không?

Sở Tây Hàng lại thả chậm tốc độ xe, phía bên dưới vẫn kề sát lách trái lách phải, lách trước lách sau.

- ...

Lâm Phi Phi cắn chặt môi, khuôn mặt đỏ bừng không trả lời, cố gắng để mình không phát ra chút âm thanh nào.

- Tin tin...

Lúc này, đằng sau đột nhiên vang lên tiếng kèn sắc bén, tốc độ lái xe của Sở Tây Hàng quá chậm, chặn mất chiếc xe phía sau.

Lâm Phi Phi hoảng hốt, một lần nữa muốn đứng dậy bỏ trốn, đúng là khó xử quá.

- Ngoan, đừng nhúc nhích, để anh.

Sở Tây Hàng dùng một tay ôm lấy Lâm Phi Phi, một chân nhấn ga, xe tăng tốc lao vút đi.

- Tây Hàng, thế này thật sự không được... đợi đến nhà anh lại làm... có được không?

Lâm Phi Phi sợ hãi nhìn dòng người và những cỗ xe hai bên đường. Tuy biết họ không nhìn được tình cảnh trong xe, nhưng Lâm Phi Phi vẫn cảm thấy rất rất ngượng, không thể thả lỏng mình được.

- Vậy cũng được, cứ thế này đi, anh không cử động nữa, em ngồi ngoan, về nhà anh sẽ xử lý em.

Khoe môi Sở Tây Hàng mỉm cười, tay ôm chặt lấy Lâm Phi Phi không buông, tốc độ lái xe lại tăng thêm vài phần.

- Anh... sao anh có thể hư hỏng như vậy chứ...

Lâm Phi Phi bị hành vi vô lại của anh làm cho dở khóc dở cười. Cô đành đành ngoan ngoãn giữ nguyên tư thế xấu hổ này không dám nhúc nhích.

May là, nhà Sở Tây Hàng cũng không xa. Mười phút sau, đã về tới.

Xe dừng lại, Lâm Phi Phi liền nhảy khỏi đùi Sở Tây Hàng. Cô đang định nhặt chiếc quần lót lúc nãy bị Sở Tây Hàng ném trên ghế phụ lên, ai ngờ Sở Tây Hàng đột nhiên bế thốc cô, đưa thẳng vào biệt thự của anh.

Sau một hồi triển miên điên cuồng, anh mới bằng lòng buông tha cho Lâm Phi Phi.

Sau cơn cao trào, Lâm Phi Phi yếu ớt dựa lên lồng ngực cường tráng của Sở Tây Hàng. Mặt đỏ bừng, mồ hôi đầm đìa, nhưng khoe môi lại nở nụ cười hạnh phúc.

Lúc này cô đã vứt Hoắc Minh Lăng và Lâm Tiêu Tiêu ra khỏi chín tầng mây rồi.

- Tối nay em thật sự không về nhà à? Ba mẹ em không lo lắng cho em chứ?

Ngón tay mang theo lớp chai mỏng của Sở Tây Hàng nhẹ nhàng ma sát trên tấm lưng trắng nõn ngọc ngà của Lâm Phi Phi.

Lâm Phi Phi khẽ cắn môi nghĩ:

- Đành vậy, nếu không sáng mai ba mẹ không thấy em ở nhà, thật sự sẽ lo lắng.

Giờ đã gần hai giờ đêm, cô nghĩ chắc là giờ này Hoắc Minh Lăng và Lâm Tiêu Tiêu đã ngủ rồi.

- Vậy cũng được, nghỉ thêm mười phút, anh lái xe đưa em về.

Sở Tây Hàng nuối tiếc nhìn Lâm Phi Phi.

- Ủm!

Lâm Phi Phi nhắm mắt lại, chẳng biết tại sao, khi ở cạnh Sở Tây Hàng, cô rất yên tâm. Ở bên cạnh anh, cô không suy nghĩ gì cả, chỉ muốn ôm lấy hắn, dựa sát vào anh, giao tất cả cho anh.

Lúc Lâm Phi Phi bị Sở Tây Hàng lay dậy, cô thấy mình đã mặc quần áo chỉnh tề, ngồi trên xe của Sở Tây Hàng. Còn xe của Sở Tây Hàng thì dừng trước cư xá nhà cô.

- Tây Hàng, sao anh biết em ở đây?

Lâm Phi Phi không khỏi kinh ngạc, nhìn bộ quần áo sạch sẽ mình mặc trên người. Có lẽ Sở Tây Hàng đã mặc cho cô lúc cô đang ngủ, sau đó bế cô ra xe. Một loạt động tác như vậy mà vẫn không làm cô tỉnh giấc, có thể thấy anh đã dịu dàng đến mức nào.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Về Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Thu hết vào đáy mắt

Khóe môi Sở Tây Hàng khẽ nhếch lên:

- Bốn ngày trước, anh không tìm được em, đó và vì em không để lại cho anh bất kỳ manh mối nào. Lần này, anh biết em làm việc ở Tập đoàn Triệu thị, em nói anh muốn tìm thông tin về em còn khó không?

Lâm Phi Phi trừng mắt,

- Anh điều tra em?

Tay Sở Tây Hàng này có thể vươn vào nội bộ Tập đoàn Triệu thị, ngu ru lang mà cũng có thể lực quá nhỉ?

- Ai bảo trước kia em lừa anh, lần này, anh sẽ không để em chạy thoát nữa đâu!

Sở Tây Hàng giờ chiếc điện thoại trong tay:

- Sau này điện thoại không khi nào được phép tắt máy. Anh sẽ gọi điện cho em, không được phép không nghe, nếu không anh sẽ đến tận nhà hoặc tận công ty tìm em.

Lâm Phi Phi không dám tin, tròn mắt nhìn Sở Tây Hàng. Không thể ngờ hắn ôn văn tao nhã mà lại chơi xấu như vậy. Nhưng lúc này, trong lòng Lâm Phi Phi lại ngọt ngào như ăn kẹo. Vì tất cả những việc này cho thấy trong lòng anh có cô, anh quan tâm đến cô.

- Được, em biết rồi.

Lâm Phi Phi gạt nhẹ đầu, lập tức mở cửa xe định nhảy xuống, muốn đi vào trong cư xá.

Sở Tây Hàng cũng xuống theo, đưa tay tay Lâm Phi Phi, cả người Lâm Phi Phi lập tức lao vào trong ngực anh. Xoay một cái, anh đè người Lâm Phi Phi lên xe, khóe miệng cong lên bất mãn, nói:

- Cứ đi như vậy sao, dù sao cũng phải hôn tạm biệt chứ.

Nói xong, liền phủ lên môi Lâm Phi Phi một nụ hôn.

- A... coi chừng bị người ta nhìn thấy...

Lâm Phi Phi lại một lần nữa kinh hãi đến mức luống cuống tay chân. Giọng nói không rõ ràng tràn ra khỏi miệng, cô vận vẹo muốn đẩy Sở Tây Hàng ra.

Đây là khu cư xá, người ở đây đều có thể nhận ra cô. Nếu để người ta nhìn thấy, chẳng biết sẽ có tin đồn khó nghe cỡ nào.

Không ngờ cô càng vận vẹo, lại vô tình kích thích dục vọng yêu đương của Sở Tây Hàng. Nhân lúc Lâm Phi Phi không chú ý, Sở Tây Hàng dùng tay mở cửa xe, cơ thể đề xuống phía trước, lại một lần nữa đẩy Lâm Phi Phi vào trong xe.

- A... Tây Hàng, anh định làm gì vậy?

Lâm Phi Phi kinh hãi, không phải Sở Tây Hàng định làm ở đây chứ?

- Đừng lo lắng, giờ sắp ba giờ sáng rồi, không có ai đâu, bảo bối, thêm một lần nữa nhé.

Sở Tây Hàng ôm Lâm Phi Phi ngồi chạng chân trên đùi mình. Lửa dục trong mắt đủ để đốt cho Lâm Phi Phi tan chảy.

Lâm Phi Phi thật sự không đành lòng cự tuyệt, hơn nữa cô cự tuyệt cũng không được. Thế là hai người lại đại chiến mấy trăm hiệp trong xe.

Lúc xuống xe, hai chân Lâm Phi Phi mềm nhũn, run rẩy. Cô cẩn thận nhìn xung quanh, xác định không có người, mới cúi đầu đi vào tòa nhà trong cư xá.

Sở Tây Hàng đưa mắt nhìn bóng dáng Lâm Phi Phi khuất khỏi tầm mắt, mới yên tâm lái xe rời đi.

Không ngờ, hành động của hai người bị Hoắc Minh Lăng đứng trước cửa sổ lầu năm, thu hết vào trong mắt.

Kỳ thực trước khi Lâm Phi Phi tức giận rời khỏi nhà, gã đã nghe thấy động tĩnh. Có điều gã không muốn ra ngăn cản. Vì khi đó, gã và Lâm Tiêu Tiêu đang lên cao trào, gã không cam lòng thoát thân.

Sau khi xong việc, gã tìm có ra ngoài để tìm Lâm Phi Phi, nhưng tìm thế nào cũng không thấy.

Gã đành về nhà, ôm Lâm Tiêu Tiêu trong lòng, nhưng đầu thì nghĩ Lâm Phi Phi sẽ đi đâu, nên không thể nào ngủ được.

Đến hơn ba giờ đột nhiên dưới lầu vọng đến tiếng xe, gã vội nhẹ nhàng bước xuống giường, đến bên cửa sổ nhìn xuống.

Quả nhiên không ngoài dự liệu, Lâm Phi Phi từ trong xe bước ra. Còn dựa sát vào một người đàn ông trẻ tuổi. Hai người không kiêng nể hôn nhau kịch liệt ngoài xe, khiến Hoắc Minh Lăng trở mắt nhìn.

Như vậy chưa là gì, hai người còn vào trong xe. Có dùng mũi cũng có thể đoán ra chuyện gì xảy ra tiếp theo. Lúc này, Hoắc Minh Lăng chỉ muốn lao xuống lầu cản lại.

Nhưng gã lại nghĩ, Lâm Phi Phi ra ngoài hai ba tiếng, trong thời gian này e đã sớm thất thân với người đàn ông này. Giờ gã có lao xuống, cũng không thay đổi được sự thật Lâm Phi Phi đã không còn nguyên vẹn nữa.

Trong lúc gã đang do dự, chiếc xe dưới lầu bắt đầu lắc lư chấn động. Không cần phải nói, bên trong đã bắt đầu “khai chiến” rồi.

Lập tức, mười ngón tay gã nắm chặt thành quyền, gân xanh nổi lên. Gương mặt lạnh lùng trở nên dữ tợn.

Quả nhiên, Lâm Phi Phi đã phản bội gã.

Giữ trinh tiết 22 năm không cho gã, giờ đột nhiên để cho một thằng đàn ông lạ lẫm nửa đường lao ra hòng, giỏi, giỏi lắm!

Nhìn chằm chằm chiếc xe đang chấn động kịch liệt bên dưới, đôi mắt Hoắc Minh Lăng lóe lên tia hung dữ như dã thú.

Lâm Phi Phi nào biết lúc này Hoắc Minh Lăng không hề ngủ, hơn nữa còn đứng trước cửa sổ chứng kiến tất cả. Lê tấm thân mệt mỏi, Lâm Phi Phi leo lên lầu năm, sau đó móc chìa khóa mở cửa nhà mình, bước vào!

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Vui Về Tổng Giám Đốc Xấu Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.